

Vörösvári Újság

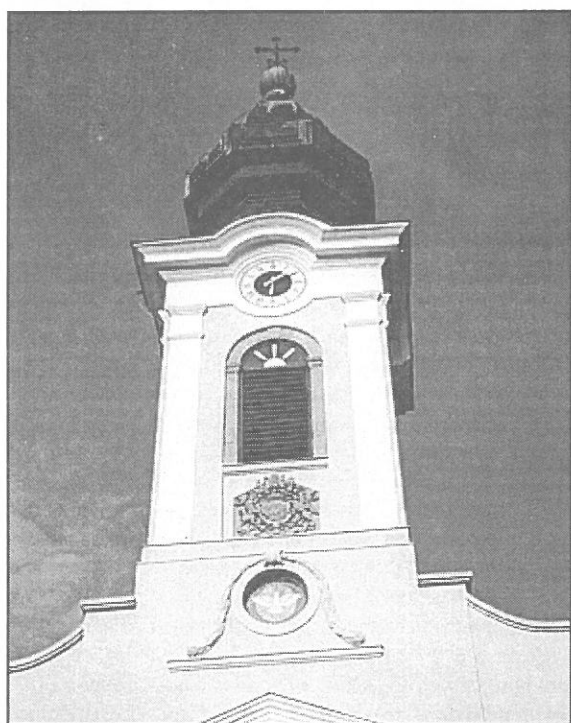
Werischwarer Zeitung

IV. évf. 8. szám

1998. augusztus

Ára: 50 Ft

1 éves városunk ünnepnapjai

A templomi búcsúra és a Vörösvári Napokra új köntöst kapott a plébániatemplom

Önfeledt szórakozásra csábította az idén is a búcsú Vörösvár lakóit – közülük is főleg az ifjabb nemzedékeket

A Községi Házban rendezett gazdag és érdekes kiállítások sok látogatót vonzottak

Az ünnepségsorozat legszínompásabb eseménye a mazzorettok felvonulása volt

Mozaikképek a Vörösvári Napokról

A Vörösvári Napok rendezvénysorozata az idén is kiállítások megnyitásával vette kezdetét.

Augusztus 15-én délelőtt a Varázskő Galériában Waltraude Möller és Thomas Möller gröbenzelli fotóművészek kiállítását nyitotta meg Grószné Krupp Erzsébet polgármester. A művészpár fotóin Gröbenzell, Pilisvörösvár és a franciaországi Garches mindennapjai elevenedtek meg. Günther Kötschau, gröbenzelli önkormányzati képviselő

Peller Anna énekel a Vörösvári Napok ünnepélyes megnyitóján. Mellette Grószné Krupp Erzsébet polgármester és Haász Éva, a Községi Ház igazgatója

A Vörösvári Napok hivatalosan 15-én délután a Községi Ház kiállításainak megnyitásával kezdődtek meg. A rendezvénysorozatot Grószné Krupp Erzsébet polgármester nyitotta meg.

Az első emeleten helyi képző- és iparművészek alkotásait állították ki: Borbély Béla, Kozek Péter, Pihlne Müller Mária és Türkné

mányzati képviselő hangsúlyozta, hogy az egységesülő Európában nagyon fontosnak tartja a jövőben hasonló kiállítások rendezését. A képviselő úr egyben tolmácsolta dr. Bernd Rieder polgármester üdvözlését.

A kiállítás képei Gröbenzellben és francia testvérvárosában, Garches-ban is láthatóak lesznek majd.

A megnyitót a Lustige Spatzen zenekar és a Német Nemzetiségi Táncsoport műsora tette még színesebbé.

Czeplédi Gizella festményeit, Bruckner Krisztina fotóit, Váginé Wieszt Berta és Kerékgyártó András iparművész börmunkáit, Oszkó Viktória kerámiáit, Pöntör Judit grafikáit és kerámiáit, Herbst János szíjgyártó lószerszámaikat.

A Kertbarát Egyesület kiállításának részlete

A második emeleten a Kertbarátok Egyesületének termékeit, a Nyugdíjas Klub kézimunkáit, a Kerámia Szakkör jópofa szobrocskáit tekinthették meg az érdeklődők. A NOE Pilisvörösvári Csoportja megalakulásának 5 éves jubileuma alkalmából rendezett kiállítást. „Ép testben, ép lélek” címmel a Pest Megyei Vöröskereszt kezdeményezésére első ízben nyílt életmód-kiállítás a Vörösvári Napokon.

A megnyitóünnepségen Peller Anna énekes, Sztankovits Béla gitárművész, valamint a zeneiskola növendékei: Hoós Renáta (szavalat) és Szikora Szandra (hegedű) adtak műsort.

Este hat órakor kezdődött a gyönyörűen felújított plébániatemplomban a búcsúvasárnapi előmise, amelyen a Német Nemzetiségi Vegyes Kórus Kodály Magyar miséjét énekelte.

A misén ünnepélyesen átadták a Hősök Könyvének két díszes kötetét, amelyek ezentúl a templomban lesznek megtekinthetők.

A mise utáni hangversenyen a Német Nemzetiségi Vegyes Kórus, a Budakeszi Német Nemzetiségi Kórus, Peller Anna, Tácsik Zsuzsa és Vörös Árpád ének- és hangszeres tudását csodálhatta meg az ünneplő közönség.

Eduard Gillitzer a megnyitóünnepségen átnyújtja baden-württembergi partnerközségünk ajándékát: a régi gerstetteni Rathaus fotóját

Agyagházikók a kerámia szakkör kiállításán

Idősebb Neubrandt Ferenc karnagy úr a Német Nemzetiségi Vegyes Kórust vezényli a búcsúvasárnapi előmisén

Augusztus 18-án este sokan voltak kíváncsiak a Községi Házban jótékony céllal rendezett nemzetközi Pro-Box gálára, amelyen a sportszerető közönség profi ökölvívó mérkőzéseket láthatott.

A legizgalmasabb mérkőzésen a férfi nehézsúlyban a szántói *Petrányi Zoltán* és a szudáni *Danis Madok* mérte össze tudását és ökleik keménységét.

A mérkőzés győztese egyhangú pontozással a szántói bokszoló lett.

A boksz mellett volt még aerobik- és diatvábemutató, és a vörösváriak láthatták és hallhatták a televízióból jól ismert parodistát, *Bach Szilviát* is.

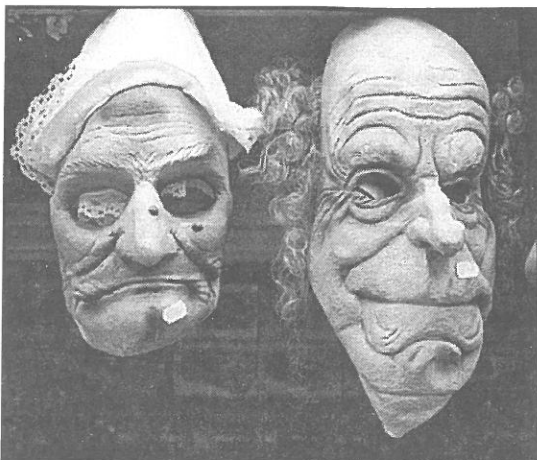
A rendezvényen megjelent *Homoki János* államtitkár és *Molnár László* országgyűlési képviselő.

A jótékony célú gála bevételével a rendezők a PSC serdülő- és ifjúsági csapatát támogatták.

Változatos programmal fogadta vendégeit augusztus 20-án, a Vörösvári Napok zárónapján a Halastó Kemping. A program reggel hétkor kezdődött a horgászegyesület háziversenyével. A délelőtti folyamán volt galambpróbtetés, és a kutyakiképző iskola bemutatóját is megtekinthették a nézők. A sörátor színpadán a *Holló Együttes* koncertje zajlott „Hatvan perc alatt a föld körül” címmel.

Fél kettőkor kezdődött a mazzorettsportok színes, látványos felvonulása. A táti, tokodi, csolnoki és vörösvári mazzorettsportok a Vásár térről indulva a Hősök teréig szórakoztatták az út mentén felsorakozott nagy számú közönséget.

Egy óra múlva már a Kempingben tartottak bemutatót. Épphogy véget ért parádéjuk,

Félreértés ne essék, a fenti fénykép nem a boksmérkőzés két résztvevőjét ábrázolja! A két jópofo maszkot a búcsúban fotóztuk.

amikor az égen megjelent egy repülő, és lassan körözni kezdett a nézők feje fölött. Néhány perc múlva ejtőernyősök kezdtek potyogni a magas égből, és pontosan a kijelölt helyen, a szabadtéri mozi gyepén értek célba a nézők nagy ovációja közepette. A legnagyobb sikert azonban az a két ejtőernyős aratta, akik a tó vizére ereszkedtek le. Őket a helybéli tűzoltók halászták ki.

Az ejtőernyősök bemutatója után a sörátor színpadán folklórműsor kezdődött, amelyen fellépett a Gradus Óvoda gyermektáncsoportja, a Német Nemzetiségi Táncegyüttes (a Lustige Spatzen zenekar kíséretében), a szomszédos községekből a Pilisszántói Szlovák Pávákör, a Pilisborosjenői Nemzetiségi Népdalkör, Németszágból a Neuhausi Nemzetiségi Táncegyüttes és Zenekar.

Este nyolc órától a Halastó Kempingben bállal ért véget a Vörösvári Napok 1998. évi rendezvénysorozata.

Lapunk terjedelme nem tette lehetővé, hogy a kulturális és sportesemények mindegyikéről beszámoljunk, így csak néhány mozaikkockát tudunk összerakni a gazdag programokból.

Búcsúvasárnap a vörösváriak a hagyományoknak megfelelően ünneplőbe öltöznek, és elmennek a búcsúba. A gyerekek mindig találhatnak itt maguknak szórakozást. A felvétel tanúsága szerint a bátrabbak az idén még a földönkívüliek úrhajójába is beültek.

Nagy sikerrel mutatkozott be a Vörösvári Napokon a zeneiskola mazzorettsoportja. A lányokat természetesen a zeneiskola fúvószenekara kísérte.

F. A.

Az ejtőernyősök bemutatója gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt nagy élményt jelentett.

A Német Nemzetiségi Táncegyüttes a rendezvénysorozat zárónapján a Halastó Kemping színpadán

Tájékoztató a képviselő-testület üléseiről

Július 27.

A közbiztonság állapotáról

A képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta dr. Szabó János alezredesnek, a Budaörsi Rendőrkapitányság vezetőjének és Juhász József századosnak, vörösvári őrsparancsnoknak írásban előterjesztett, majd szóban kiegészített beszámolóját a Pilisvörösvári Rendőrőrs 1997. évi munkájáról.

A Budaörsi Rendőrkapitányság a budapesti agglomeráció húsz településén 405 km²-en 108 ezer lakos biztonságát vigyázza. A kapitányság illetékességi területén egy rendőrré 557 lakos jut, miközben Pest megyében 500, országosan pedig 331!

(Az országosnál lényegesen rosszabb arány azt jelenti, hogy amíg máshol három rendőrt tudnak kiállítani egy feladat elvégzésére, a Budaörsi Rendőrkapitányságon csak kettőt.) Még ennél is sokkal rosszabb a Pilisvörösvári Rendőrőrs területén a helyzet, ugyanis itt 1187 lakosra jut egy rendőr.

A bűnügyi helyzet kedvezőbben alakult a kapitányság egészét illetően, mint tavalyelőtt – hangsúlyozta a meghallgatáson dr. Szabó János alezredes. A Budaörsi Rendőrkapitányság területén ugyan tavaly is jelentős számú bűncselekményt követtek el – összesen 5275 esetük volt –, örömdetes azonban, hogy a bűnözés emelkedését jóval meghaladó ütemben, 41,6 %-kal nőtt a befejezett (azaz eredményes) nyomozások száma. 2594 esetben vádemeléssel fejeződött be az eljárás. Ez az előző évihez képest 141,5%-os javulást jelent. „Csak” a nyomozások 56,7 %-ában voltak kénytelenek a rendőrök eredmény hiányában megszüntetni az eljárást.

A rendőrőrs területén 1997-ben 1283 bűncselekmény vált ismertté, ebből 553 Pilisvörösváron. Ez az előző évi adathoz képest 23%-os növekedést mutat. Személy elleni bűncselekmény 16 történt, ezen belül két esetben emberölés.

A vagyon elleni bűncselekmények száma a rendőrőrs területén 1063 volt. Ebből a vörösvári esetek száma 442, ami 19%-os növekedést jelent az 1996-os adatokhoz képest. A 442 eset jelentős részét teszik ki a betöréses lopások. 229 ilyen jellegű bűncselekmény történt tavaly városunkban. 40 esetben lakásba, 24 esetben üzletbe és 165 esetben

hétvégi házba törtek be az elkövetők. Rendkívüli mértékben megnőtt a lopások száma (163 eset). Különösen a személygépkocsi-lopások szaporodtak meg. Míg 1996-ban még csak kettő, tavaly már 13 autót loptak el.

Városunkban tavaly 4 rablás és további 28 erőszakos, garázda jellegű cselekmény történt. 35 esetben kellett eljárást indítani közrend elleni bűncselekmény miatt.

Igen magas a közlekedési bűncselekmények száma Vörösváron. Az őrs területén tavaly 98 közlekedési bűncselekményt követtek el, ebből 46-ot Vörösváron! A 46-ból 37 esetben az ittas vezetés képezte a bűncselekmény tárgyát. Az előző évihez képest ez igen nagy arányú, 68 %-os emelkedést jelent.

Tavaly több mint kétszáz közlekedési baleset történt a városban. 170 esetben a vörösvári rendőrök intézkedtek a helyszínen, 39 esetben azonban a baleseti helyszínelőt is ki kellett hívni Budaörsről, mivel súlyos vagy halálos kimenetelű volt a baleset. (Vörösváron 1997-ben 1 halálos kimenetelű és 6 bűncselekmény körébe tartozó baleset történt.)

A statisztikai adatok szerint tavaly minden huszadik vörösvári állampolgár volt szenvedő alanyává valamilyen bűncselekménynek.

135 bűnelkövetőt vontak felelősségre, ez 46 %-kal több mint az előző évben. A felelősségre vont személyek között heten voltak fiatalok, arányuk a bűnözői körben nem nőtt. A bűnelkövetők 58 %-a helyi lakos volt. A büntetett előéletűek aránya a duplájára növekedett.

A bűnügyi munka helyi erősítésére 1997-ben munkába állt Pilisvörösváron egy nyomozó- és egy vizsgálótiszt. Munkájuk a területen történt bűncselekmények felderítésében már érezhető jótékony hatását.

Igen jó a kapcsolata a rendőrségnek a helyi polgárság tagjaival. A két körzeti megbízott gyakorlatilag napi kapcsolatban áll velük, rendszeresen látnak el közös járőrszolgálatot.

Köztudott, hogy a rendőrség manapság igen nehéz anyagi körülmények között működik, a technikai fejlesztésre alig jut pénz. A Budaörsi Rendőrkapitányság tavaly mindössze egyetlen gépkocsit kapott központi keretből, miközben a járművek jó része elöregedett. A bűnözők BMW-ken, Mercedeseken száguldoznak, miközben a rendőrök lestrapált Ladákkal próbálják őket utolérni.

Egyre inkább rá vannak utalva a rendőrök az önkormányzatok és a civil szféra támogatására. A vörösvári rendőrök ennek köszönhetően jutottak hozzá tavaly egy korszerű gépkocsihoz.

Az eredmények közé tartozik, hogy jelentős önkormányzati támogatással Budakeszin új rendőrőrsöt hoztak létre (az épület 80 millió forintba került), ami a vörösvári rendőrőrsöt is részben tehermentesíti, Nagykovácsi ugyanis mostantól a Budakeszi Rendőrőrs illetékességi területéhez tartozik.

A beszámoló után a képviselők kérdéseket intéztek a rendőri vezetőkhez. A legtöbb kérdés a kábelégetéssel kapcsolatban érkezett. Juhász József százados elmondta, a polgárőrökkel együtt rendszeresen járőröznek, de az ellenőrizendő terület túl nagy ahhoz, hogy el is csípjék minden esetben a környezetet súlyosan szennyező kábelégetőket, akik ráadásul legtöbbször ismeretlen eredetű kábelt égetnek.

Drávecz Ferenc körzeti megbízott szerint egyre nehezebb lefűlelni a tetteseket, mivel a módszereik rafináltabbá váltak. Sokszor már nem a szabadban égetnek, ahol tetten érhetőek, hanem bent a lakásban, a kályhában égetik le a rézkábelekről a műanyag bevonatot. A drótot azután drága pénzért eladják a hulladékátvevő-helyeken.

Hámori József képviselő aggódva tette szavá, hogy a városban egyre több helyen jelennek meg falfirkák, így például nemrégiben a Templom téri transzformátorházat is összefestékezte saját testi épségét is komolyan veszélyeztetve egy „ifjú művész”.

Természetesen nem maradhatott ki ezúttal sem a diszkó a kérdések közül. Juhász József százados elmondta, folyamatos rendőri akciókkal próbálják meg elejét venni a rendbontásnak és a közlekedési baleseteknek. Amikor a helyszínen vannak, nem is történik baj, a szűkös létszám miatt azonban ezt lehetetlen mindig elérni. Példának hozta fel, hogy nemrégiben hajnali négyig folyamatos jelenléttel biztosították a rendet a diszkó környékén. Távozásuk után félórával súlyos testi sértésről érkezett bejelentés az őrsre...

Az előző testületi ülésen a polgármester asszony előterjesztése alapján a képviselők már tárgyaltak a Közbiztonsági Bizottság létrehozásáról. A bizottság elsősorban a rendőrség és a lakosság közötti információ-áramlásban játszhatna jelentős szerepet, és összehangolhatná az önkormányzat és a rendőrség tevékenységét.

A bizottság feladata lenne a Közbiztonsági Koncepció mielőbbi kidolgozása. Piliscsában már dolgozik egy ilyen bizottság, és talán ennek is köszönhető, hogy ma már ott jobb a közbiztonság, mint nálunk, pedig a község tavaly a Pilisi-medence fekete báránjának számított.

A képviselők között végül is a július 27-i ülésen az a nézet erősödött meg, hogy fontos és elkerülhetetlen ugyan a Közbiztonsági Bizottság felállítását, ezt a lépést azonban már a választások után összeülő új képviselő-testületnek kell megtennie.

Építési szabályzat

A képviselő-testület megalkotta a 10-es számú főút és a Háziréti patak közötti terület Helyi Építési Szabályzatáról szóló rendeletét, amely a csatolt rajzdokumentációval együtt érvényes.

A rendelet szöveges része az általános előírások ismertetése után felsorolja a beépítésre szánt területtípusokat és az ezekre vonatkozó építési szabályokat. A beépítésre szánt területek a következők: lakóterületek, kisvárosias lakóterületek, kereskedelmi-szolgáltató területek, ipari területek, a Liegl ipari területe.

7167/5. hrsz. = Árnys utca
5061. hrsz. = Görbe utca
4510/2. hrsz. = Pataksor utca

(Az 1992. évi LXVI. törvény hatálya alá lé-
pése óta lehetőség van arra, hogy a külterü-
leti lakóhellyel rendelkező polgárok állandó
lakosnak jelentkezessenek be. Ehhez feltét-
lenül szükséges a külterületi utcák hivatalos
elnevezése, mivel a lakók központi nyilván-
tartásához ez elengedhetetlen. Az utcák el-
nevezésével – ahogy ez már korábban is tör-
tént – a lakók megelőzték az önkormányzat-
ot, mivel évek óta használnak általuk kita-
lált utcaneveket, sőt, még utcanevtáblákat is
kihelyeztek.)

szerkesztőbizottság tagjairól, az újság továb-
bi sorsáról az újonnan felálló testületnek kell
döntenie – legkésőbb december végéig.)

Interpellációk

Sörös János képviselő szavá tette, hogy a
Gárdonyi utcából az autósok nem tudnak
biztonságosan kifordulni, mert a fák miatt
nem látják be a kanyart.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester
elmondta, hogy a tulajdonosokat fel fogják
szólítani a kilátást akadályozó faágak levá-
gására. A Szabadság út és a Kisfaludy utca
sarkán pedig – ami az előbbinél veszélye-
sebb útszakasz – egy tükröt fognak elhelyez-
ni, amire a szerződést már meg is kötötték.

Heim Márton képviselő ismételtén kér-
te, hogy a Kápolna utcában tisztítsák ki a
vasúti átjáró árkait.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester
biztosította a képviselőt arról, hogy ez rövid
időn belül megtörténik.

Horváth József képviselő sérelmezte,
hogy a polgármester asszony levélben szólí-
tott fel nyolc bányatelepi lakásbérlet, hogy
az általuk bérelt önkormányzati lakásra vo-
natkozó vételi szándékukat erősítsék meg.
Ez ellentétben az Önkormányzat és a LABE
(Lakásbérlet Egyesülete) június 16-i meg-
beszélésének szellemiségével, amelyen a
megjelentek a következő emlékeztetőt fogal-
mazták meg: „Az Önkormányzat és a LABE
az Ady Endre utcai, a Bányató utcai és az
Arany János utcai lakótelep rehabilitációjá-
nak érdekében a DMB-vel (Német Lakás-
bérlet Szövetsége) folyó tárgyalások függ-
vényében közösen kívánja megoldani a la-
kótelep rehabilitációját, és a tárgyalások
eredményéről augusztus végén lakossági tá-
jékoztatót tartanak. A LABE a további tár-
gyalásokba bevonja az Önkormányzatot.”

(A LABE a DMB-től anyagi segítséget
remél a lakások rehabilitációjára, felújításá-
ra, és szeretné, ha a privatizáció csak ezután
történne meg.)

– Én már
túl vagyok a
lakásvásár-
láson!
Nem értem,
mások miért
húzzák-
halasztják
a dolgot!

Ma még nehéz elképzelni, hogy ezen az elhagyott, gazzal borított területen néhány év,
netán évtized múlva üzemek, garázsok, üzletek, kertes házak fognak állni, és nyüzsgő élet
fogadja majd a 10-es út jelenlegi és elkerülő szakaszán városunkba érkezőket.

A beépítésre nem szánt területek: közle-
kedési területek, közművek létesítményei,
zöldterületek, erdőterületek, mezőgazdasági
területek.

A rendeletben önálló paragrafus sorolja
fel a környezetvédelmi előírásokat.

(A rendelet megtekinthető a Polgármeste-
ri Hivatalban és a Városi Könyvtárban.)

Csatornaépítés elmaradt szaka- szokon

A képviselő-testület elfogadta a szennyvíz-
csatorna I/9. üteméből visszamaradt két ut-
caszakasz (Fő út: 70 fm, Erkel Ferenc utca:
90 fm.) csatornaépítési munkálataira szóló
3,5 millió forintos árajánlatot, és felhatal-
mazta a polgármestert a szerződés aláírására.

Az egyház támogatása

A képviselő-testület a Római Katolikus Egy-
ház kérésének eleget téve a plébániatemp-
lom felújítási munkálatai során felmerült
nem várt pluszkiadásokra (a torony megerő-
sítésére) 1,5 millió forintot utaltatott át az
egyházközség részére.

Új utcanevek

A képviselő-testület jóváhagyta az alábbi
külterületi utcaneveket:

Mazsorettcsoport támogatása

A képviselő-testület 180 ezer forintot bizto-
sított a Cziffra György Zeneiskola és Művé-
szeti Iskola keretében működő (nemrégiben
megalakult) mazsorettcsoport formaruhái-
nak elkészíttetésére.

Ejtőernyős bemutató támogatása

A képviselő-testület 100 ezer forintot bizto-
sított az augusztus 20-i ejtőernyős bemutató
támogatására. (A látványos produkció össze-
sen 200 ezer forintba került, az összeg másik
felét a Német Nemzetiségi Önkormányzat
biztosította.)

A polgárőrök és a tűzoltók támo- gatása

A képviselő-testület Kárpáti János képviselő
kérésére a Pilisvörösvári Polgárőrség részére
60 ezer, az Önkéntes Tűzoltó Egyesület ré-
szére 150 ezer forint támogatást nyújtott.

Vörösvári Újság

A képviselő-testület a folyamatos megje-
lenés érdekében 1998. december 31-ig
meghosszabbította a Vörösvári Újság felelős
szerkesztőjének megbízási szerződését.

(A felelős szerkesztő személyéről, a

Grósné Krupp Erzsébet polgármester
asszony szerint annak a három szereplős
konstrukciónak, amit a LABE szeretne ki-
alakítani (a szereplők: az Önkormányzat
mint a lakások egy részének tulajdonosa, a
volt bérlet mint új tulajdonosok és a befek-
tető és hitelt felajánló cég), Magyarországon
még nincsenek hagyományai. Bizonytalan
tehát az egész, a lakásrendeletet ugyanakkor
végre kell hajtani, a társasházak alapító ok-
iratához a szükséges lépéseket meg kell ten-
ni, annál is inkább, mivel az összes lakás
nem fog elidegenítésre kerülni, és az Önkor-
mányzat részben tulajdonos marad. F. A.

Üljünk le egy szóra

**Grósné Krupp Erzsébet
polgármester asszonnyal**

Az „Üljünk le egy szóra” rovat húszadik interjút olvashatja e hasábkon a tisztelt olvasó. Három év alatt összesen húsz alkalommal ültem le Grósné Krupp Erzsébet polgármesterrel, hogy községünk, majd később városunk legfontosabb történeteiről, az Önkormányzat munkájáról kérdezzem őt. Az interjúk során nagyon sok értékes információt kaphattak olvasóink tőle, hiszen településünk ügyeiben ő a legtájékozottabb mindnyájunk között.

(Következő számunkban a választásokra való tekintettel – az esélyegyenlőséget biztosítandó – a polgármester asszony nem kíván nyilatkozni. Hogy a választások után, a 21. interjút ki fogja adni, azt az olvasók, a vörösvári polgárok döntenek majd el.)

– **Önkormányzati küldöttség élén nemrégiben Wehrheimben tett hivatalos látogatást. Milyen alkalomból?**

– Köztudott, hogy Wehrheimmel több mint egy évtizede igen szoros kapcsolataink vannak, amit polgáraink személyes kapcsolatai, barátságai éltenek. Részt veszünk egymás kulturális rendezvényein, ünnepein. Most egy nemzetközi folklor-fesztiválra kaptunk meghívót, amit Wehrheimben 1970 óta nyolcadik alkalommal rendeztek meg. Igen jól éreztük magunkat, nagy szeretettel fogadtak minket. A fesztiválon fellépett a vörösvári fúvószenekar is – szép sikert aratva. Voltak együttesek Argentínából, Örményországból, Baszkföldről, Írországból... Összintén mondom, nagy élmény volt számunkra ez a fesztivál.

– **Hazatérve Németországból megnyitotta a Vörösvári Napokat. Visszatekintve az elmúlt napok eseményeire, hogy értékeli az ideai rendezvénysorozatot?**

– Úgy érzem, évről évre gazdagabb ez az ünnep. Az ideai rendezvények igen színvonalasak voltak, a rendezők ugyancsak kitettek magukért. Talán még jobban is sikerült ez a mostani ünnep, mint a tavalyi városavató.

– **Falusy Zsigmondnak, a Népszabadság újságírójának más volt a véleménye...**

– A Pest Megyei Krónikában megjelent gusztustalan cikk mélyen sérti Vörösvár polgárainak önértéket. A cikkben számtalan becsmérő megjegyzés mellett gúny tárgyát képezik a Közösségi Házban rendezett kiállítások is. Büszke lehet pedig az a város, ahol a helyi képző- és iparművészek és az egyesületek olyan gazdag és szemet gyönyörködtető kiállítást tudnak létrehozni, mint ami a Közösségi Házban volt látható a Vörösvári Napok ideje alatt. Kikérjük magunknak, hogy azért jöjjön el egy újságíró egy város legnagyobb ünnepére, hogy az egész lakosságot szemben köpje.

– **Történt-e hivatalos szinten reagálás a cikkre?**

– Ahogy az már Falusy úr egy korábbi cikke miatt is megtörtént, levelet írtam a Népszabadság elnök-főszerkesztőjének, Eötvös Pálnak, és városunk polgárai nevében visszautasítottam az újságíró rosszindulatú megjegyzéseit; és kértem a főszerkesztő urat helyreigazító cikk közlésére. A levél hatására rögtön másnap itt járt nálunk Rados Virág, a Pest Megyei Krónika újságírója, akit végigvezettem a kiállításokon. Ő egyenesen el volt ragadtatva a látottaktól. Ezt tanúsítja az a kulturált hangvételű, a Vörösvári Napok aznap esti eseményeiről méltóképpen beszámoló cikk is, ami augusztus 21-én jelent meg a Pest Megyei Krónikában.

(A polgármester asszony levelét, és a Falusy-cikkre való reagálásomat a 12. oldalon olvashatják kedves olvasóink. – F. A.)

– **Előző számunkban jelent meg a Dél-Pesti T & T Kft. ügyvezető igazgatójának nyílt levele, amelyben megkérdőjelezi a csatornaépítés II/1-es ütemére kiírt közbeszerzési pályázat szabályos lebonyolítását. Turcsányi úr szerint az ő pályázatuk felelt meg legjobban a feltételeknek. Az igazgató úr a Közbeszerzési Tanácsnál is panasszal élt. A Tanács helyt adott a panasznak, és 3 millió forint bírságot rótt ki az Önkormányzatra. Ezt akkor most szépen kifizetjük?**

– Az Önkormányzat rendkívül sérelmesnek tartja a Közbeszerzési Tanács határozatát, ezért bírósági keresettel álltunk ellene. Meg vagyunk győződve arról, hogy a pályázat lebonyolítása teljesen szabályosan történt. Ugyanakkor a Közbeszerzési Tanács sem vonhatja kétségbe azt, hogy egyedül a Képviselő-testület hatáskörébe tartozik a pályázatok elbírálása. Úgy érzem, minden tekintetben jó döntést hoztak a képviselők, amikor a pályázat győztesének a Mélyépszolg Kft-t nyilvánították. Az azóta elvégzett munka, a lakossági reagálások is ezt bizonyítják. Többen azt is mondták, ne hogy elengedjük őket Vörösvárról, jó lenne, ha a további ütemek kivitelezői is ők lennének...

– **A választási ciklus utolsó heteiben járunk, Önnek és képviselőtársainak a mandátuma hamarosan lejár. Hogyan értékeli az elmúlt négy év önkormányza-**

ti munkáját és ezen belül a saját tevékenységét, és mit vár a következő négy évtől?

– Minden szerénységgel nélkül nyugodtan mondhatom, hogy sikeres négy évre tekinthetünk vissza. Természetesen ebben a sikerben személy szerint nekem is részem van. Az elmúlt négy évben egy olyan település élén álltam, amely az ország nehéz gazdasági helyzetében is garantáltan és jó színvonalon működött az intézményeit, emellett növelte a vagyonát és az infrastruktúráját is tudta fejleszteni. Úgy érzem, találó a jelző, ha azt mondom: Pilisvörösvár egy sikeres város. Egy sikeres város élén pedig a polgármester is sikeresnek mondhatja magát.

A városi cím elnyerése településünk életében mérföldkövet jelentett. Büszke lehet arra a most leköszönő képviselő-testület, hogy ennek a történelmi eseménynek a részese volt. Ugyanakkor a városassá válás egy fejlődési folyamatnak a része, ahhoz, hogy elvárásainknak megfelelően minden ízében város legyen ez a több mint 300 éves település, még számos feladatot meg kell oldanunk. Ehhez szükség van egy jól működő és Vörösvár érdekeit szolgáló képviselő-testületre, amely nagy figyelmet fordít városunk polgárainak a véleményére. Csak akkor lehet egy település életének irányítását nyugodt szívvel és felelősen vállalni, hogyha a képviselők az önkormányzati munkában ténylegesen a választópolgárok érdekeit képviselik. Úgy gondolom, hogy ez az elmúlt időszakban ennek megfelelően történt. Annak pedig különösen örülök, hogy a képviselő-testület döntései nem pártédekek mentén születtek meg.

Ami a saját személyemet illeti, én megpróbáltam az elmúlt négy évben nagyon pragmatikusan politizálni. Lokálpatrióta vagyok – ezt a jelzőt büszkén felvállalom. Polgármesternek lenni a kitüntető cím mellett egy állandó tanulási folyamatot jelent. Én is, képviselőtársaim is most, a ciklus végére tájékozottabbnak érezzük magunkat. Személy szerint úgy érzem, hogy nagyon sokat tanultam. Köszönetet mondok mindazoknak, akik a munkámat segítették. Mint a Pest Megyei Településfejlesztési Tanács szavazattal bíró képviselője külön köszönöm a környező települések polgármestereinek segítségét. Az ő segítségükre annál is inkább szükségem volt, mivel hosszabb-rövidebb időszakokban a Polgármesteri Hivatal irányításában bekövetkezett változások miatt nem kimondottan polgármestéri feladatokkal is foglalkoznom kellett.

Ami pedig a jövőt illeti: a fejlődés irányát adott – kijelöli számunkra azokat a célokat, amiket a következő években el kell érünk. Tovább kell építeni a csatornát, azt követően utat kell építeni, igen nagy súlyt kell fektetni arra, hogy oktatási és egészségügyi intézményeink jól működjenek, és a regionális szerepét megartsa a város.

Bízom a jövőben, városunk polgárainak tehetségében és szorgalmában. Közös akaráttal, összefogással virágzó várossá tehetjük településünket. Én ebben a munkában a következő négy évben is szeretnék részt venni.

F. A.

Új köntösben öreg templomunk

Több hónapi szorgos munka után a templomi búcsúra és a Vörösvári Napok rendezvénysorozatára befejeződött a plébániatemplom külsejének felújítása.

Az 1705-ben felszentelt, közel 300 éves épület új köntösbe öltöztetésén rengetegen dolgoztak, nagyon sokan felajánlásból, a munkadíjat (sőt, voltak, akik anyagköltséget) nem számolva fáradoztak annak érdekében, hogy Isten háza méltó külsőt kapjon.

Az épület felújításának költségeit az egyházközség teljes egészében a hívek adományaiból, az Önkormányzat és a Bányatelepi Egyházközség támogatásából fedezte.

Felsorolni itt nincs is módunkban az önzetlen adakozók neveit, hiszen az oldalakat tenne ki.

A munkálatok során új külső vakolat került az épületre, megújult a lábazat, az esőcsatorna, és új külső keretet és üveget kaptak az ablakok. Eredeti szépségében csodálhatjuk meg a főhomlokzaton lévő Karátsonyicímert. A templom új ajtóit a még meglévő, annak idején lecsereált ajtók mintájára készítették el, így a főbejáratnál most ismét a régi, megszokott „keresztes” ajtók fogadják a misére érkezőket.

A hívek és minden vörösvári polgár nagy öröme ismét működik a templom toronyórája. A régi, évtizedek óta nem működő, hagyományos szerkezetű rozsdás órát leszerelték, helyére korszerű elektromos óra került, ami szintén vörösvári hívek ajándéka.

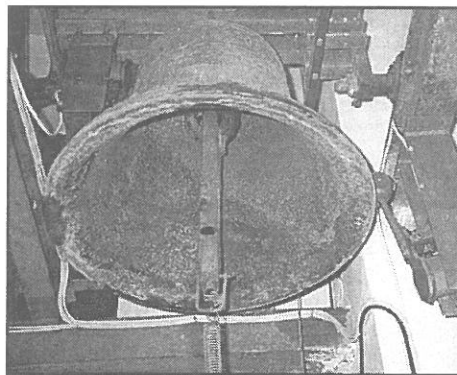
(Az óra a toronyban elhelyezkedő két nagyobb és két kisebb harang segítségével jelzi az időt. Negyedóránként kongat: negyedkor egyet, félkor kettőt,

háromnegyedkor hármat, egészkor négyet – ezután erőteljesebb haranghangok jelzik az órákat. Az órához és a harangokhoz kapcsolódó elektronikus szerkezetbe nyolcféle harangjáték van beprogramozva.)

A pilisvörösvári Római Katolikus Egyházközség ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik munkájukkal vagy anyagi hozzájárulásukkal a templom felújítását lehetővé tették.

Az adakozók, támogatók, valamint a felújítási munkában részt vevők névsorát az egyházközség helytörténeti könyvében rögzítjük az utókor számára.

Egyházközség

A templom külsejének felújítása igazi közösségi tett volt, ami városunk közösségének összetartó erejét hirdeti. A gyönyörűen megcsépült templom mindannyiunk büszkesége.

Szeretetben gazdagon

Interjú Breierné Kalmár Évával,
a Templom Téri Általános Iskola
igazgatójával

Breierné Kalmár Éva augusztus 1-jétől áll a legnagyobb vörösvári oktatási intézmény élén. Régi kollégák vagyunk, ebben a szerepkörében azonban először beszélgettem vele: családjáról, pedagógusi pályájáról, terveiről, elképzeléseiről kérdeztem őt.

– Sokan ismernek téged Vörösváron, hiszen régóta tanítasz már itt, mégis arra kérélek, beszélj egy kicsit magadról és a családról.

– Klotildligeti vagyok, ott éltem 26 évig. A férjem révén váltam vörösvárivá, 1978-ban házasodtunk össze, két gyermekünk született: Georgina és Balázs. A szüleim egyszerű emberek voltak, édesanyám postai alkalmazott, édesapám géplakatos. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy olyan környezetben nőttem fel, ahol az ember volt a legfontosabb érték. Szegények voltunk, de szeretetben gazdagok. Odafigyeltünk egymásra, őszinte, szeretetteljes légkörben teltek napjaink. Hasonló szeretet kaptam az iskolában is, összetartottunk, odaálltunk a másik mellé, ha kellett. Az osztályunk olyan volt, mint egy nagy család. Már ekkor megérlelődött bennem a gondolat, hogy csak akkor tudunk célokat elérni, ha együtt dolgozunk, ha odafigyelünk egymásra.

– Milyenek voltak a tanárok?

– Tanáraink mindig emberi hangon szóltak hozzánk, nem voltak türelmetlenek, odafigyeltek ránk: igazi pedagógusok voltak. Elsős tanító nénimmel – aki most 83 éves – még most is tartom a kapcsolatot. Azt, hogy pedagógus lettem, szüleimnek és tanárainknak köszönhetem: én egész életemben azt szeretném követni és másoknak is átadni, amit gyermekkoromban a családomban és az iskolában megéltem és megtanultam.

– Mikor döntöttél úgy, hogy tanár leszel?

– Amikor a középiskolát elkezdtem, már tudtam, hogy pedagógus leszek. Az, hogy melyik szakot válasszam, szinte jött magától: kicsi gyermekkorom óta szeretem a természetet, a természet csodálatos és titokzatos világát és azt a nyugalmat, amit semmihez sem hasonlítható módon a természet áraszt magából. Az ember sokat tanulhat a természettől. Sőt, inkább úgy fogalmaznék: az ember mindent a természettől tanul. Az emberiség találmányai mind utánozzák a természetben meglévő dolgokat. A leg-

fontosabb az, hogy együtt tudjunk élni környezetünkkel, a természettel.

– Úgy érzem, nem efelé halad a világ...

– Éppen ezért kell, hogy az iskolában nagy szerepet kapjon a természettudomány oktatása. Szentgyörgyi professzor bölcs gondolata jut az eszembe: „A természet hatalmas, az ember parányi, így az ember léte attól függ, mennyire érti meg és használja fel erőit a saját hasznára.” Úgy érzem, hogyha a gyerekek megértik a természet csodáit, akkor a saját hasznukra tudják fordítani. Ezt a csodát szeretném én is meglatni velük: ezért lettem biológia-kémia szakos tanár.

– Hol szerezted meg a diplomát?

– Budapesten végeztem, az egri tanárképző főiskola kihelyezett tagozatán. Kezdetben egy fővárosi iskolában dolgoztam. 1983-tól kezdve tanítok Vörösváron...

– 1989-ig kollégák is voltunk, akkor még nem volt két iskola, a felső tagozat a Templom téren működött. Ha jól tudom, főleg kémiát tanítottál, emlékszem is egy ragyogó bemutató órádra, amiből én egy kukkot sem értettem...

– A kémia valóban nem tartozik a könnyű és közkedvelt tantárgyak közé. Meggyőződésem azonban, hogyha egy pedagógus el tudja fogadtatni magát a gyerekekkel, akkor a gyerekek is el tudják fogadni az általa tanított tantárgyat. Tény, hogy a biológia közelebb áll hozzájuk, különösen az állatokat szeretik.

– Hogy tekintesz vissza tanári éveidre?

– Szaktanárként és osztályfőnökként úgy érzem, sikerült az emberi értékeket átadnom és szeretetteljes légkört kialakítanom. A 15 év legfőbb tapasztalata a számomra, hogy tanítani nem a főiskolai tanárok, egyetemi professzorok, hanem csak a gyerekek tudják megtanítani a pedagógust.

– Úgy tudom, nem először pályáztad meg a Templom téri iskola igazgatói állását...

– 1992-ben gondoltam először arra, hogy elképzeléseimet iskolai szinten valósítsam meg. Ekkor azonban a pályázatomat nem fogadta el az akkori képviselő-testület...

– Igaz, másokét sem...

– Igen, egy évig megbízott igazgató állt az intézmény élén. A következő évben azután már nem újíttam meg a pályázatomat, mivel úgy ítéltam meg, hogy a körülmények nem kedvezőek a számomra.

– A mostani választás meglehetősen viharos körülmények között zajlott...

– Nem volt egy felhőtlen öröm a számomra. Tudomásul vettem, hogy a képviselők az első körben nem fogadtak el. Nagy meglepetés volt a „második forduló”, amikor úgymond a második sorból indultam. Amiért mégis elfogadtam ezt az emberileg nehéz helyzetet: nem hagyhattam cserben azokat az embereket, akik bíztak bennem, akik elfogadták az elveimet, és támogatták pedagógiai törekvéseimet. Hadd tegyem hozzá: nagyon bízom benne, hogy elnyerem azoknak a kollégáimnak is a bizalmát, akik nem engem választottak. Külön meg kell köszönnöm a szülők támogatását, ők végig mellettem álltak.

– Milyen iskolát szeretnél irányítani?

– Egy gyermekközpontú, de teljesítményorientált, demokratikusan működő, nyitott iskolát szeretnék, ahol a legfőbb érték az ember.

– Nincs ellentmondás a gyermekközpontúság és a teljesítményre való törekvés között?

– Nem is kevés, így aztán nagyon nagy feladat nehezedik a pedagógusokra, hogy ezt a két dolgot összhangba tudják hozni. Tudomá-

sul kell venni, hogy ma a teljesítmények alapján méri az embereket. Ezt egy bizonyos szintig be kell hozni az iskolába. Gyermkeink számára biztos, konvertibilis tudást kell biztosítani ahhoz, hogy boldoguljanak az életben. Ehhez teljesen egységes cél és követelményrendszert kell kialakítanunk, valamint szeretetteljes, nyugodt légkört. Ha a gyerek jól érzi magát az iskolában, hajlandó dolgozni is. Minden ellenkező híresztelés ellenére ugyanis lehet úgy dolgozni, hogy közben jól érezze magát az ember. Szeretném, ha ez nemcsak a gyerekek, hanem a kollégák és az iskola minden dolgozója körében is megvalósulna.

– Bizonyára készítettél már egy gyors leltárt magadban, mik azok a feladatok, amiket az elkövetkezendő időben meg kell oldani...

– A legnagyobb problémát az épület állaga jelenti. A plébánia felőli épületszárny közel százéves, sok pénzbe fog kerülni a felújítása. Ehhez várom az önkormányzat és a szülők támogatását. A feladatok közé tartozik a korszerű oktatáshoz elengedhetetlen szemléltető eszközök bővítése és az iskolai könyvtár fejlesztése.

– Milyen újításokat tervezel?

– A nyugodt, folyamatos munka biztosítása érdekében nem tervezek alapvető változtatásokat, csak annyit, amennyi a NAT bevezetése miatt elengedhetetlenül szükséges. Nem lenne szerencsés, ha a gyerekek kísérleti nyúlak tekinthetné magukat. Ezért szeretném a megkezdett munkát folytatni és módszereinket tökéletesíteni. A pedagógiai munkából két területet külön kiemelnék: a tehetséggondozást és a felzárkóztatást. Ez utóbbi annál is fontosabb, mivel sok romagyerek jár iskolánkba, és szeretném, ha a tanulmányaik elvégzése után ők is a többiekével azonos eséllyel indulhatnának tovább. A romagyerekek egy részénél sajnos még az is problémát okoz, hogy rendszeresen járjanak iskolába.

– Természetszereteted megjelenik-e vajon az oktatás szerkezetében is?

– Terveim között szerepel, hogy a felső tagozaton természetorientált osztályokat indítsunk, ami azt jelenti, hogy a választható sávban megnöveljük a természettudományos órák számát. A természettel foglalkozó tantárgyak tanítását pedig jobban összehangoljuk. Így könnyebb kialakítani a gyerekekben egységes világképet, és jobban lehet érzékelteni a tudomány komplexitását.

– A nemzetiségi nyelv oktatásában tervezel-e változtatásokat a szűkre szabott óraszámok miatt?

– Bár nevünkben mi nem vagyunk nemzeti-iségi iskola, mi is igen intenzíven, heti öt órában tanítjuk a német nyelvet. A továbbiakban meg akarom adni a szülőknek azt a választási lehetőséget is, hogy csak 3 órában tanuljon németül a gyerek, és hogy a fennmaradó órákat a természettudományos tantárgyak magasabb szintű oktatásához használhassuk fel.

– Tervezed-e a többi iskolával a kapcsolatok erősítését?

– Arra törekszem, hogy építő jellegű kapcsolatokat alakítsak ki nemcsak a többi oktatási intézménnyel, hanem a Közösségi Házzal, a Könyvtárral, a város egyesületeivel és természetesen a fenntartóval, az Önkormányzattal. Remélem, igazgatóként a most következő öt év ugyanolyan sikeres lesz a magam és iskolám számára, mint a tanárként megélt tizenöt küzdelmes, de eredményekben, örömeiben gazdag esztendő.

F. A.

Gyermekszárj

Vélemények a hatvani kézműves táborról

Egy meleg augusztusi szombat délután táborozó gyerekek gyűltek össze lakásunkban egy kis táboresemény tereferére. Megtelt étellel a kis nappali. A szőnyegen kuporogva ropit rágsálva és bodzaszörpöt iszogatva egyre jobban belemelegedtünk a beszélgetésbe.

A hatvani alkotó és kézműves táborról folyt a szó, melyen a Német Nemzetiségi Általános Iskola tanulói is részt vettek.

„Nagyon vártam már az indulást” – törte meg a csendet Timi, majd lassan a többiek nyelve is megeredt.

Hajninak a szövés tetszett a legjobban, de a kosárfonás, tűzzománcozás és az agyagolás alatt sem lehetett unatkozni. Anna adott egy jó tippet arra is, hogy hogyan lehet szövőkeret nélkül otthon szőni: „Egyszerű, csak két szék kell hozzá.”

Balázs a tűzzománckészítést élvezte a leginkább. „Készítettem egy medált, egy névkártyát és egy kitűzőt...”

„Az agyagedényeket – szolt közbe Odett – korong segítségével készítettük. Ezt lábbal kellett hajtani és formálni közben az agyagot, ez bizony egy bonyolult művelet, egy remekmű elkészítéséhez már igazi szaktudás kell.”

A gyerekek ajándékba bőrből kis erszényt, kulcstartót is készítettek testvéreiknek.

„Magunknak batikoltunk pólókat, meg bugyikoltunk és zoknikoltunk, amikor már elfogyott a póló. Volt aki gatyakolt is. A bugyi nem lett valami leányálom – kesergett Anna –, mert összerosódtak a színek. Lehet, hogy ezt fel sem veszem már.”

A legnehezebb feladatnak a kosárfonás bizonyult. Timi szerint ebben a tanárok ügyesebbek voltak, mint a diákok, de ők már felnőttek. „Így persze könnyű!”

„Emlékeztetek?” – kérdeztem. – „Tréfás vetélkedők is voltak. Csoportonként fel kellett öltöztetni egy gyereket minél több ruhába.”

„Mi lettünk a harmadikok. 46 db ruhát sikerült ráadnunk társunkra, de lepipáltak minket 72 db-bal” – panaszkolta Balázs.

Ezzel a megjegyzéssel előbújtak a tábor „negatív” élményei.

Odett kezdte mesélni történetét: „Egyik éjszaka már majdnem elaludtam, félálomban voltam, és felébresztett Magdi néni, hogy keressünk piros és fehér szíveket. Szörnyű volt. Hirtelen azt sem tudtam, hol vagyok. Ja és a tanárok! Rendesekek voltak, de nem mindig, mert amikor még reggel szívesen aludtunk volna, ők hajnal 8 kor felébresztettek bennünket.”

A lányok jóvoltából a beszélgetés ismét a szívkeresésre terelődött. A keresgélés győztetése Zoli lett, aki így kiérdemelte a szívkirály címet és a jogot a szívkirálynő megválasztására. „De ő nem mert királynőt választani, gondolom, szégyellte, de szerintem ebben semmi nincs” – jegyezte meg mosolyogva Anna. – „Így végül a fiúk közösen szavazták meg a szívkirálynőt.”

Végre Máté is bekapcsolódott a beszélgetésbe: „Titokban kedveskedtünk is egymásnak. A tábor végén pedig lelepleztük a kedveskedőket. Én kitaláltam, hogy ki kedveskedett nekem, de sokan nem.”

Nagy sikert aratott a tábori Ki mit tud? is: „Nekem nagyon tetszett a Bioponty és a Twix reklám. Nem hiába lettek ők az elsők” – hangoztatta valaki, és folytatta mondanivalóját: „Nagy meglepetésünkre a tanárok is szerepeltek. Előadtak egy éneket a tábori életünkről. Gabi néni és Magdi néni énekelt, Éva néni seprűvel gitározott, Erzszi néni kánállal csörömpölt.”

„Húúú! Emlékeztetek a szobaszemlére?! Mi az első nap 4 pontot kaptunk, és 10 pont volt a maximum, de azt mondta az Éva néni, hogy még 4-et sem érdemeltünk meg. Mégis mi lettünk a végén a másodikok, mert tanulunk a leckéből” – szolt Anna a 10-es szoba nevében.

Beszélgetésünkben elérkeztünk az utolsó estehez. Balázs szerint ez az éjszaka volt a legjobb, mert egyig kint ülhattunk, beszélgethettünk, és jó volt a táborútnál zenélő rock-banda is.

„Akkor rabolták el a tanárokat!” – kiáltotta valaki vigyorogva. – „Peti találta meg Éva nénit az ebédlő mögött egy oszlophoz kötözve.”

Az utolsó nap a strandolása volt. Jó lett volna még maradni, de azért alig vártuk már a hazaindulást. Mikor a busszal megérkeztünk, énekeltük, hogy „Újra itt van, újra itt van a nagy csapat...” és kiabáltuk, hogy „Hajrá, hajrá, Vörösvár!”

A szombat délutáni parti zárómondata Baláznak jutott: „Minden tábor végén azt mondjuk, ez a tábor volt eddig a legjobb, de ez tényleg jó volt.”

Újra csendes a ház, és én boldogan takarítom a romokat, mert nem volt hiába. Megérte a sok előkészület, és a hajnalig tartó örökös, aggodás a táborban. Gazdagabbak lettek sok-sok élménnyel. Megtanulták megbecsülni a kétkezi munkát, felfedezték az alkotás örömeit, és volt aki 10 év után végre megismerhette a zsíros kenyér ízét.

A gyerekek élménybeszámolója alapján, úgy gondolom, hogy Kréta, Mallorca sem képes elhalványítani a hatvani tábor emlékét.

Schäffer Lőrincné
táborvezető

Szabad a pálya?

Örömök és gondok a Vásár téren

„... mostanában ne tessék bemenni az iskola-lába... a kaput kiemelték... most átalakítják... nincs kapu... nem lehet bemenni... majd egy-két hét múlva...”

Karinthy Frigyes Magyarázom a bizonyítványom című írásának befejező mondatai akkor jutottak az eszembe, amikor júliusban a Vásár téri iskola kapuját néhány napra kiemelték és elszállították. Így aztán valóban gond nélkül juthattam be, és nézhettem meg közelebbről a frissen ültetett gypet, amelyhez öntözőrendszert is építettek, és a sziklakertet, ahol a hatalmas kövek között már kíváncsian emelgették fejüket a talajban épphogy megkapaszkodott virágok.

A sziklakert mentén durván ácsolt padok a gyerekek, vagy az őket váró szülők számára. A padok egy részére árnyékot vet néhány fa: bizonyára a szeptemberi évnnyitón jó szolgálatot tesznek majd a nap elől bujdosók számára.

A gyp és a sziklakert a szülők összefogásával jött létre. Ők döntöttek úgy, hogy a szülői munkaközösség által szervezett bálók bevételét az idén erre használják fel. Mindamellettengeteg társadalmi munkával és felajánlással segítettek és segítik az iskolaudvar kialakítását, a kerítés és a kapu felújítását.

Az épületben is akad elég munka: itt is kiveszik részüket a szülők. Az ő segítségével újítottak meg szeptemberre néhány tantermet, az iskola idei költségvetéséből erre már nem futotta volna.

Bizony el is kell a segítség a több mint hatvan éve épült iskolában. A lépcsők, amiket ki tudja, hány és hány ezer nebuló koptatott el az évtizedek során, azonnali felújításra várnak, a Kálvária utca felőli támfal pedig annyira előre-gedett, hogy életveszélyessé vált – el kellett keríteni a futkosó gyerekeket elől.

A legnagyobb pusztítást azonban nem az idő végzi az iskolában – hanem a vandál kezek. Az iskola vezetése három évvel ezelőtt komoly

Készülnek a mesterművek a fazekasműhelyben

anyagi áldozatok árán újította meg a sportudvart. Vörösváron nincs túl sok sportolásra alkalmas hely, így nem csoda, hogy hamar népszerű lett az új aszfaltos pálya.

Sajnos a fiatalok közül a legtöbb enge-
dély nélkül veszik igénybe a pályát, bemásznak a kerítésen, letaposkák a fűvet, a virágokat, tönkreteszik a kosárlabdapalánkot, bedobálják az ablakokat.

Sőt, vannak, akik ezt bátorságpróbából teszik: az a „menő csávó”, aki bedobálja a tornaterem vagy a konyha ablakait.

Az iskolának nincs arra pénze, hogy portást, éjjeliőrt alkalmazzon, a birtokháborításra figyelmeztető táblák pedig mit sem érnek. Az udvaron randalírozó, hangoskodó suhancok a környék lakóinak életét is megkeserítik.

Az Önkormányzat augusztusban kiseréltette a tornatermi ablakokat, s remélhetőleg a vandálok is sikerül majd kiűzni az udvarról – erre az iskola új vezetése minden törvényes eszközt megragad majd, ha kell, rendőrségi feljelentést tesz a birtokháborítók ellen.

A szülők példamutató összefogása, a sok-sok ötlet, utánajárás, társadalmi munka így – reméljük – nem vész majd kárba. És hogy senkinek sem kell majd magyarázni a bizonyítványát: vajon miért nem tartotta tiszteletben mások munkáját és a közösség vagyonát.

F. A.

Köszönet

A Vásár téri Német Nemzetiségi Általános Iskola igazgatósága köszönetet mond segítségéért, önzetlen támogatásáért, társadalmi munkájáért

Stockner Istvánnak (Vízmű), aki az iskola udvarán a földmunkákat kedvezményes áron végeztette el;
Schäffer Lászlónak, aki a három ivókutat és a vízvezetéseket az anyagköltséget is átvállalva ingyen szerelte be;

egy szerény, nevét mellőzni kérő **pilisszántói polgárnak**, aki a sziklakertet telepítette, annak minden költségét vállalva;

Hasenfratz Mártonnak, aki teljesen ingyen szállított termőföldet;

Schuck Ferencnek, aki ingyen szállította el a hulladékot, sített;

Bándi Zoltánnak, aki az öntözőrendszert ingyen építette ki;

Bogárné Szép Gabriellának és Weber Györgynének, akik a sziklakertet beültették növényekkel;
Krausz Tamásnak, akitől kedvezményes áron vásároltunk fűmagot;

Schäffer Lőrincnek, valamint **idősebb és ifjabb Müller Mártonnak**, akiknek a fűvesítést köszönhetjük;

Faragó Lászlónak, aki a padokat kedvezményes áron készítette el;

Béni Sándornak, aki a nagykapu és a kerítés felújítását ingyen végezte el;

Farkas Zoltánnak, aki a kerítés lefestését teljes hosszában anyagköltséggel együtt ingyen vállalta;

Müller Márton festőnek, aki két tantermet (az anyagköltséget is átvállalva) ingyen kifestett;

Müller Jánosnak, aki két tantermet (az anyagköltséget is átvállalva) ingyen kifestetett;

Gyórfi Józsefnek, aki a tantermek ajtóit ingyen kijavította;

Botzheim Mátyásnak és Steckl Jánosnak, akik az ajtók kijavításával összefüggő kőművesmunkákat ingyen végezték el;

Rásonyi Viktornak, aki teljesen ingyen szerelt fel a riasztórendszer kiegészítéseket két érzékelőt;

Bruckner Katának, Dely Barnabásnak, Földesi Ferencnek, Karádi Viktornak, **Koczor Miklósnak, Mészáros Bélának, Mravinac Andornak** (az iskola volt tanulóinak) a számtalan esetben végzett társadalmi munkáért.

Fogarasy Attiláné
igazgató

Herausragende Persönlichkeiten in der Geschichte der Deutschen in Ungarn

Jakob Bleyer (1874-1933)

Mit dieser Reihe beabsichtigt die Redaktion eine neue Kolumne ins Leben zu rufen, die sich als Ziel setzt, das Augenmerk der werten Leserschaft auf Gestalten des Deutschtums in Ungarn zu lenken, deren Wirken die Geschichte der Volksgruppe heraufbeschwört bzw. diese maßgebend beeinflusste und prägte. Gedacht wird dabei selbstverständlich nicht nur an Personen staatsmännlichen Formats der Vergangenheit angehörend, sondern auch an Zeitgenossen des engeren und breiteren Umfeldes, die qualitätsmäßig Beachtenswertes im Bereich der Volkskunde, Volkstanz, Mundartdichtung, Volksbildung, Ortskunde, im Unterrichtswesen usw. leisteten/leisteten. Seitens der Redaktion werden Beiträge, die kurz und prägnant den Lebenslauf und das Wirken solcher Personen schildern, erwartet.

Unser erster Beitrag widmet sich dem von einem Batschkaer schwäbischen Bauernsohn zum Budapestér Germanisten und Universitätsprofessor aufgerückten Jakob Bleyer. Zum Anlaß des Gedenkens dient sein 65. Todestag.

Nach seiner Lehrtätigkeit in Sopron/Ödenburg, Budapest und Kolozsvár/Klausenburg wandte er sich den Fragen und Problemen des Deutschtums in Ungarn zu, ab 1915 ging er als einer der aktivsten Mitglieder dieses in die Politik. Am Anfang der konterrevolutionären Ara (15. August 1919-16. Dezember 1920) bekleidete er als bewußter Vertreter seiner Volksgruppe den Posten des Ministers für die Minderheiten in den Regierungen von Friedrich, Huszár Simonyi-Semadam und nicht zuletzt von Teleki. Er war stets bestrebt, seine Macht im Dienste der Minderheitenrechte und -entwicklung zu stellen, solange sein Ministerium aufgrund zunehmender Rechtsradikalität nicht aufgehoben wurde. Er erkannte bald, daß es der damaligen deutschsprachigen Zeitungslandschaft Ungarns ganz und gar an einem Organ mangelte, das als Sprechrohr des selbstbewußten Deutschtums fungiert hätte.

So wurde im Herbst 1921 das Sonntagsblatt ins Leben gerufen, das die Ansprüche der Volksgruppe zum Ausdruck brachte, vor allem die Notwendigkeit der muttersprachlichen Volksschulen und eines kulturellen Vereins betonte. 1924

kam so der pangermanische Ideen verbreitende Ungarländischer-Deutscher Volk-
bildungsverein zustande, allerdings als Ergebnis intensiver diplomatischer Einschreiten. Bleyer bekleidete den Posten des Geschäftsführers, der Präsident wurde von der ungarischen Regierung gestellt. Da die Subvention von ungarischer Seite sich als ungenügend erwies, bat Bleyer die deutsche Regierung ständig um geheime Hilfe.

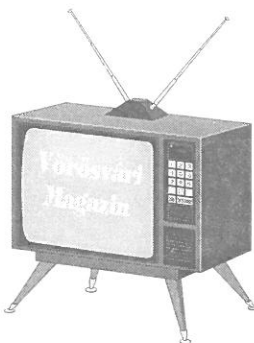
Vor Trianon war Bleyer noch in der Lage, die parlamentarische Vertretung seiner Minderheit durch die Deutsch-Christliche Wirtschaftspartei (nach 1920 Integritätspartei) zu sichern, nach 1922 gelang es nicht einmal ihm in die Legislatur zu kommen. Anfang 30er Jahre schien es unmöglich eine eigenständige deutsche Partei zu gründen, zumindest brachte er es bis zur Gründung einer „Deutschen Arbeitsgemeinschaft um das Sonntagsblatt“.

Trianon ließ aber seine schmerzlichen Folgen auch im Unterrichtswesen spüren, denn Mittelschulen (geschweige denn Hochschulstudien) auf Minderheitenbasis wurden nicht zugelassen. Als Ausweg wandte sich Bleyer um die materielle Unterstützung ausländischer Regierungen, um Studien sowohl im Inland als auch im Ausland zu ermöglichen. Zur Manifestierung der Ergebnisse wurde 1929 die Zeitschrift „Deutsch-ungarische Heimatblätter“ gegründet. Anfang der 30er Jahre wurde endlich die Wirtschaftskanzlei seiner Bewegung eingerichtet.

Sein Wirken während der Károlyi- und Gömbös-Regierungen sowie seine Beziehungen zu Hitlers Deutschland, sein Antisemitismus haben in der jüngsten Geschichtsschreibung diverse Beurteilung erfahren. Zurückblickend kann man ihm aber seine Verdienste bezüglich der Schaffung der Grundvoraussetzungen zur Aufrechterhaltung des Deutschtums in Ungarn nicht absprechen.

Hedvig Ujvári-Zelenai

A Vörösvári Magazin új műsorrendje

A Vörösvári Magazin ezen-től minden hó-
nap utolsó pén-
tekén jelentke-
zik, este hat órai
kezdettel. Az is-
métlés egy hét
múlva ugyane-
ben az időpont-
ban látható.

Ablak a világra

avagy gondolatok a könyvtárban

A nyár végén az önkormányzat kicseréltette a gimnázium könyvtárának ablakait. Rájuk fért. Az öreg ablakok itt-ott már szinte teljesen el voltak korhadva, jobbára csak az üveg tartotta össze a kereteket. Szeles időben a szél hangversenyt rendezett az ablakok között: melyik tud szebben fűtőülni? Az ablakszárnyak kinyitása pedig ügyesség tekintetében felért egy ördöglatkát kinyitásával.

Köszönet illeti a képviselő-testületet, hogy az ablakcserét kipróbálta az idei költségvetésből. Külön köszönet jár Schuck Edének, a GTB elnökének, aki felhívta képviselőtársainak figyelmét az ablakok állapotára, és döntésre vitte a dolgot.

Ha már a köszönő szavak csokrában szóba kerültek, szeretnék szót ejteni a továbbiakban is az ablakokról – igaz, a konkrét helyszínnél maradva átvittebb értelemben, felhasználva arra az alkalmat, hogy a könyvtár elmúlt négy évének eredményeivel az olvasót megismertessem.

A gimnázium könyvtára, amelyet négy évvel ezelőtt vettem át, mára korszerű információ központtá, médiatárrá vált, amely valóban

arra, hogy az elmúlt két évben megkétszereződött az iskola tanulóiinak száma, és új korcsoportok is megjelentek, gondolkodok itt a 7-8. évfolyamra. A kötelező olvasmányok beszerzése mindig is sok pénzbe kerül majd az iskolai könyvtáraknak, hiszen ezek a könyvek általában fűzőt könyvek, és legfeljebb tíz kölcsönzést „élnek túl”.

Ablakot jelentett a világra négy évvel ezelőtt az első Windows (magyarul: ablakok) operációs rendszerű számítógép beszerzése is a könyvtárba, majd két év múlva annak rákapcsolása az internetre, az információs világhálóra.

A számítógép alapvetően megváltoztatta a könyvtárak működését az elmúlt években, olyanira, hogy egy modern könyvtárban ma már az adatfeldolgozás, a katalogizálás, az adminisztráció, így a kölcsönzések nyilvántartása is számítógépekkel történik.

A gimnázium könyvtára megvette a Szirén integrált könyvtári rendszert, amellyel mindez megoldható. A korszerű könyvtári szoftverrel együtt birtokába jutott egy olyan hatalmas és folyamatosan bővülő adatbázisnak, amely húsz évre visszamenően tartalmazza a Magyarországon megjelent összes könyv adatait.

A Szirén segítségével szeptemberben megkezdődött a könyvtár magyar nyelvű állományának feldolgozása, katalogizálása. A könyvtárak jelentős részében a hagyományos cédulakatalógus építését már felváltották a korszerű elektronikus katalógusok.

A számítógépes katalógusok több szempontú keresést tesznek lehetővé az olvasó számára. Ezért több könyvtárban már a hagyományos cédulakatalógus számítógépre vitelét is megkezdték.

A tájékoztatás, az információszolgáltatás szempontjából szinte felbecsülhetetlen jelentőségű az internet elterjedése. A gimnázium könyvtára 1996. decembere óta kapcsolódik a világhálóra, kezdetben az Amigosoft által nyújtott ingyenes szolgáltatásnak köszönhetően egy bérelt vonallal (ahol csak a telefonszámát kellett fizetnie az iskolának a helyi hívások tarifája szerint), majd ez év tavaszától a Sulinet program keretében teljesen ingyen: a rendszer működtetését, a korszerű ISDN vonalak használatával együtt az Oktatási Minisztérium fedezi. Elvileg akár napi 24 órán keresztül is rákapcsolódhatunk a világhálóra, úgy, hogy az az iskolának – a villanyszámlán kívül – nem kerül egy forintjába sem.

Az internet jelentőségét, hasznosságát mi sem bizonyítja jobban, hogy az olvasók egyre több kérdésére találjuk meg a világhálón a választ. Különösen jellemző ez a friss információk esetében. Ha egy tanulóknak vagy egy peda-

gógusnak valamilyen adata, információra van szüksége, először legtöbbször, hagyományos módon a kézikönyvtár dokumentumai között próbálom rá megkeresni a választ, ha ez nem sikerül, vagy hiányos, esetleg elavult információt sikerül csak a könyvekből kiolvasni, az internetet hívom segítségül. Legtöbbször sikeresen – mivel a hálón egyre nagyobb mennyiségű információ kering. Csak ahhoz kell érteni, hogy lehet azokat minél gyorsabban és nagyobb találati pontossággal elérni. A kapott információt azután keres szerint lemezre lehet menteni vagy ki lehet nyomtatni.

A könyvtár a Sulinet program keretében két multimédia számítógépet kapott (az iskola összesen nyolcat) teljesen ingyen, ráadásul rengeteg számítógépes programmal együtt. (Ma összesen öt számítógép áll az olvasók rendelkezésére a könyvtárban, ezek közül három nagy teljesítményű multimédia számítógép, interneteléréssel.)

A könyvtár állományának a korszerű ismerethordozókból álló része fejlődik a leglátványosabban. Míg négy éve csak valóban „könyvek tára” volt a könyvtár, ma rendelkezik egy, a filmművészet értékes alkotásait felvonultató videótárral és számtalan CD-ROM-mal, amelyek közül a gyerekek között a legnépszerűbbek a zenélő-beszélő, szövegeket, képeket, grafikákat, filmbejátszásokat egyszerre futtató multimédia programok.

A korszerű számítógépeknek, az internetnek, a multimédia programoknak és a színes, érdekes, pazar kivitellű kézikönyveknek, albumoknak, a gazdagon felszerelt kézikönyvtárnak köszönhetően az elmúlt időszakban ugrásszerűen megnőtt a könyvtár látogatottsága. Sokszor inkább emlékeztem egy nyüzsgő klubra, mint a szó valódi értelmében vett könyvtárra.

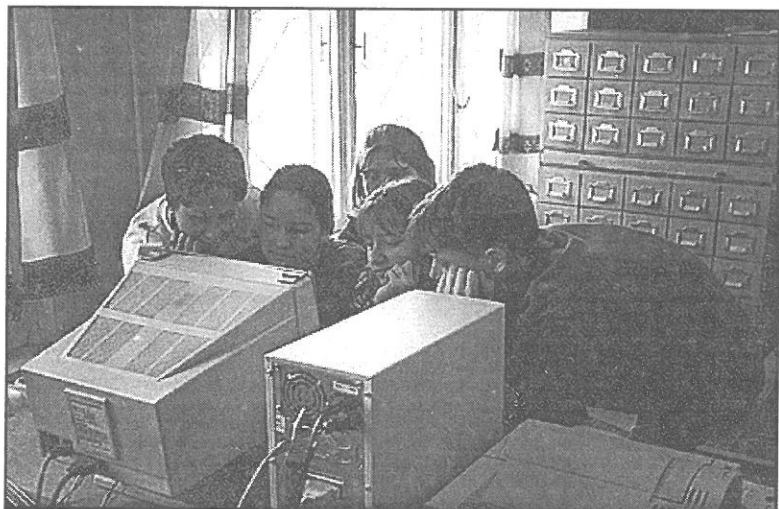
Essék néhány szó a német nyelvű állományról is. A mintegy 1200 kötetből álló gyűjtemény külön teremben került elhelyezésre. A szépirodalmi részben legfőképpen a német irodalom jeles alkotásai sorakoznak a polcokon, de a világirodalom klasszikusai közül is sokan megtaláljuk a műveit. A legfontosabb szakirodalmi művek, lexikonok, szótárak természetesen itt is a kézikönyvtár gerincét alkotják. A németterem egyben a könyvtár olvasóterme is, ahol tévét nézni, videózni is lehet, és gyakran tartanak benne kiscsoportos németórákat.

A könyvtár gyűjti a magyarországi német-ségről szóló, valamint a Pilisvörösvárra vonatkozó vagy itt megjelent könyveket, újságokat, cikkeket, dokumentumokat, fényképeket, amelyek a nemzetiségi és honismereti külön-gyűjteményben kapnak helyet.

A könyvtárnak járó, főleg számítástechnikával, természettel és irodalommal foglalkozó újságok, folyóiratok között megtalálhatóak a régió közéleti lapjai is, így a Szentendre és Vidéke, a Dunakanyar, a Piliscsabai Polgár, a Solymári Hirmondó, a Pilisszentiváni Újság, de még a Pilisszentkereszt Forrás is.

Az iskolai könyvtár bár szolgáltatásaival korlátozottan nyilvános könyvtárként hivatalosan csak a gimnázium tanárainak, tanulóiának áll rendelkezésére, a könyvtár vezetője eleget szokott tenni – miért is ne tenné – bármely vörösvári pedagógus kérésének egy-egy könyvre, információra vagy témakutatásra vonatkozóan. Hiszen legjelentősebb oktatási intézményünk könyvtára nemcsak a világra kell hogy kitarjazzon az ablakát, hanem városára is, és azt is meg kell engednie, hogy azon az ablakon a város polgárai is betekinthesse. Szándékaim szerint jelen írás is ezt szolgálja.

Fogarasy Attila

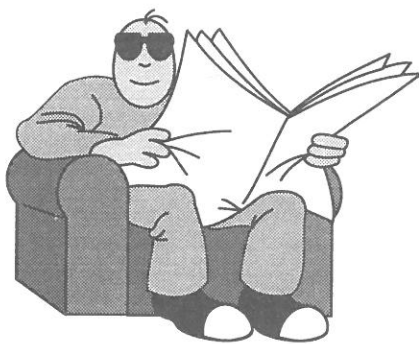

ablakot nyit a világra – persze nem a most kicserélt ablakoknak köszönhetően, hanem a tervszerű állomány- és eszközfejlesztés eredményeként.

Négy év alatt a magyar nyelvű könyvállomány egyharmadával nőtt, főleg a tájékoztatásban nélkülözhetetlen kézikönyvekkel és a kötelező olvasmányokkal.

A kézikönyvtár – amely a könyvtár agya, legfontosabb állományegysége – olyan gazdag információtartalmu, jól áttekinthető, tömören, lényegretörően megfogalmazott könyvekből áll, amelyekben egy-egy adat, információ gyorsan és könnyen visszakereshető. A kézikönyvtár minősége alapvetően meghatározza a könyvtár szolgáltatásainak minőségét. A gimnázium kézikönyvtárának állománya négy év alatt megkétszereződött, s bár vannak még hiányosságok, alapját képezi egy olyan korszerű információs központnak, amellyel a kor kihívásaira válaszolva manapság a lemaradni nem akaró könyvtárak válnak.

A kötelező olvasmányok beszerzése, folyamatos pótlása a másik legfontosabb tényezője az állományfejlesztésnek, különös tekintettel

Egy összetartó település

„A pilisi német medence közepén” címmel egész oldalas cikk jelent meg Pilisvörösvárról a Magyar Nemzet júliusi 4-i számában. A kissé faramuci című írás szerzője – ahogy ez általában lenni szokott, ha az elfoglalt újságíró gyorsan végezni akar a témával – Grósné Krupp Erzsébet polgármestert kereste meg, hogy foglalná össze, amit fiatal városunkról tudni illik.

A polgármester asszony kimerítő tájékoztatójában – amelyben a költségvetéstől kezdve, a 10-es út problémáin át a rendelőintézet finanszírozásáig sok mindenről szót ejtett – név szerint megemlíti és méltatja Vörösvár néhány nagyobb vállalkozását is, így a Szamos Marcipánt, Halmschláger Antalt, Valencsics Emilt, és természetesen nem maradhatott ki a felsorolásból a Terranova sem.

A cikk az örömteli sikerek között említi meg a Napos Oldal Szociális Központban nemrég átadott átmeneti gondozóházat, valamint a fogyatékos gyermekek klubját.

„Ez egy összetartó település” – idézi befejezésül a polgármester asszony szavait a cikk szerzője.

Ehhez nekünk már csak annyit kell hozzátennünk: úgy legyen!

Fiatal, fejlődő városok

Fenti sorozatcím alatt az Új Pest Megyei Hírlap augusztus 15-i számában olvashatunk írást városunkról.

A cikk felsorolja azokat az intézményeket, amelyeknek köszönhetően egy évvel ez előtt a városi címet elnyertük.

„Úgy tűnik, minden adott, hogy a polgármester által célként említett regionális központi szerep megvalósuljon” – állapítja meg a cikk írója.

„Szellemi városfejlődést akarunk – oktatással, kultúrával, szolgáltatásokkal. A városi cím elnyerése csak az első lépcsőfok volt...” – olvashatjuk a cikk zárógondolataként a polgármester asszony szavait.

100% rosszindulat

Az Új Pest Megyei Hírlap több cikkben is beszámol a Vörösvári Napok rendezvénysorozatáról. Hű és méltó képet rajzol az eseményekről, kulturált megfogalmazásban.

A Népszabadság Pest megyei melléklete (Pest Megyei Krónika) mintha azonban elbizonytalanodna, milyen újság is valójában.

Az a cikk ugyanis, ami augusztus 17-i számában megjelent a Vörösvári Napokról egy bulvárlap vagy egy silányabb satirikus magazín hasábjaira való.

Falusy Zsigmond, a cikk szerzője valamilyen oknál fogva utálhatja Vörösvárt – talán nem kapott ingyen sört, amikor legelőször nálunk járt –, az itt lakókat mucsaiaknak tartja, nem győzve eleget gúnyolódni származásukon, beszédükön és ruházatukon.

Már a cikk címe is otrombaság: „Eregetik a békegalambot”. Csak a nagyon naiv és jóhiszemű ember gondolhatja, hogy „áldott tollú” újságírónk nem sanda szándékkal adta ezt a kétértelmű címet írásának.

A bevezetőben részletesen elmeséli, mint találkozott egy zokniárussal az autóparkolóban. Nyilván a szerkesztőségben a lelkére kötötték, hogy részletesen számoljon be mindenről, amit látott. És lőn: „A zokni természetesen *hundert prozent Baumwolle*, ne feledjük, sváb faluban járunk.” Német szavakat a későbbiekben is hozzá-hozzáfűz zárójelben a mondatokhoz, vagy azért, hogy német tudását fitogtassa, vagy inkább azért, hogy az itt élő kisebbséget kifizurázza.

Azontúl is igyekszik mindent fonák módon megfogalmazni. A kiállításokról például így ír: „A gyanútlan látogató könnyen a helyi alkotóművészek kiállításába cseppenhetett... nem beszélve a ... nyugdíjas klub kézimunkáiról, melyek szintén *mint jeles programok* szerepelnek a műsorfüzetben.”

A cikk írója ezután áteszi törzshelyét a Krigli sörözőbe, majd a Gazdakör vendéglőbe, s az itt tapasztaltakat meséli el. Nyilván ezek is igen fontos adalékai a Vörösvári Napoknak.

Aztán a templomban tűnik fel, s kigúnyolja a hívek öltözetét. Szerinte egyesek afrikai szafarira öltöztek és nem misére. (Érdekes, én nem láttam rövidnadrágos embereket.) A hangversenyről viszont elfelejt beszámolni, nyilván ez kevésbé fontos a mondanivaló szempontjából.

A búcsúban járva sem az önfeledt jókedvről ír, a pórnéppel nem törődik, inkább azt vizsgálja, vajon hol végzik szükségüket az árusok.

A Halastó Kempingben is leginkább a helyiek öltözködési szokásain gúnyolódik: „Néhányan a habos-fodros irányzatot favorizálják...”. Gyanítom, e megjegyzésével népviseletbe öltözött lányainkat-asszonyainkat veszi célba... Végül – miután elsüt néhány ostoba poént arról, hogy az itteniek mennyi sört isznak, és hogy időnként söröskorsók röpködnek a levegőben – visszatér kedvenc témájához, és leírja, milyen magasan áll a víz a vécében, és hogy milyen szaga van.

Tisztelt Falusy úr, köszönjük az „objektív” és „részletes” tájékoztatást a Vörösvári Napok eseményeiről. De nem kérünk belőle. Az, hogy ön újságíró legnagyobb országos napilapunknál, még nem jogosítja fel arra, hogy rosszindulatú megjegyzésekkel illesse városunk polgárait, és gúnyolódjon legnagyobb ünnepi rendezvényünkön.

Mert ön csak gúnyolódni tud – szellemesen élcélni, humorosan, ironikusan fogalmazni, kulturáltan újságot írni nem.

Az nem megy 100% rosszindulattal.

Grósné Krupp Erzsébet levele Eötvös Pál elnököfőszerkesztőnek

Tisztelt Elnök Úr!

Pilisvörösvár Város Önkormányzata és civil szervezetei, az egyházak és a város polgárai az elmúlt évekhez hasonlóan, hagyományt teremtve készültek „Pilisvörösvári Napok” rendezvényeire. A „Pilisvörösvári Napok” rendezvénysorozata a hagyományos templomi búcsú (augusztus 15. Nagybölgasszony napja) és augusztus 20-a, nemzeti ünnepünk megünneplésével esik egybe. Az ez évi rendezvényeknek különös jelentőséget ad a várossá nyilvánítás 1 éves évfordulója.

Úgy érezzük, jogosan lehetünk büszké arra, hogy rendezvényeink szinte kizárólag a város polgárainak alkotásaira, az egyesületek munkáinak bemutatására és a nemzetiségi együttesek jó hagyományápoló pilisi-medencei kapcsolataira épülhettek.

Ezért volt megdöbbentő a város polgárai, az Önkormányzat Képviselő-testülete, valamint a nyitó rendezvények (augusztus 15-én) meghívott vendégeink számára a Népszabadság 1998. augusztus 17-i számában a Pest Megyei Krónika címlapján megjelent „Eregetik a békegalambot” című írásnak a rendezőket, a résztvevőket és a város polgárait megalázó hangvétele.

A cikk felületességét, rosszindulatú megjegyzéseit a város polgárai nevében visszautasítom.

Kikérjük magunknak, hogy az ország „vezető napilapja” olyan hibát vétsen, amely a város polgárainak ünnepét, nemzetiségi hagyományait rosszindulatú, cél nélküli fröcsköléssel besározza, és ezzel jó hírünket az olvasók előtt lejárassa.

A város lakossága nevében ragaszkodom ahhoz, hogy még a rendezvények ideje alatt a Pest Megyei Krónika elfogulatlan újságírója az eseményeket megismerve a lehető legrövidebb időn belül az újság címlapján, azonos terjedelemben helyreigazító cikket jelentessen meg.

Levelem mellékleteként megküldöm Önnek a „Vörösvári Újság” augusztus végén megjelenő számának „Hírünk a világban” oldalát az említett cikkük helyi visszhangjaként.

Grósné Krupp Erzsébet
polgármester

F. A.

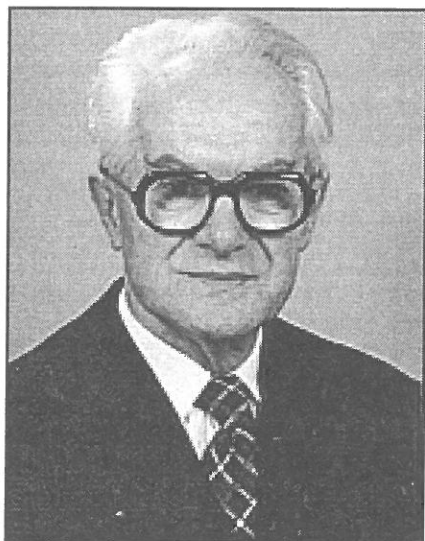
Egy régóta várt könyvről

Vörösvár-monográfia magyarul

Szeptember első napjaiban megjelenik Fogarasy-Fetter Mihály Vörösvár-monográfiájának (*Die Geschichte und Volkskunde der Gemeinde Pilisvörösvár / Werischwar*) magyar nyelvű kiadása.

A régóta várt kötet megjelenése alkalmából felelevenítjük azt az interjút, amit a szerző a német nyelvű könyv kiadása előtt adott az *Opus* című kulturális folyóirat számára.

A könyv fogadtatásáról, a magyar nyelvű kiadás műhelyitkairól következő számunkban számolunk be.

– Miska bácsi, mikor kezdett szülőfalujának történetével foglalkozni?

– 1968-ban a Budai járás részéről felkérés kaptam a községi krónika vezetésére. Ekkor kezdtem először a községben lezajló eseményekkel foglalkozni. Érdeklődni kezdtem az események okairól, előzményeiről, s így hamarosan már magamtól is kutatni kezdtem a múltat.

– Volt-e valami személyes indíttatása ebben?

– Igen. Kíváncsi lettem, hogyan halt meg édesapám Albániában, Schreck Mihály bácsikám egy oroszországi kórházban, s hogy került haza Oroszországból Schreck Mátyás bácsikám, aki aztán Solymárra nősült. Elővettem Kisúj utcai padlásunkról még a 30-as években megmentett családi iratokat, és azokat nagy érdeklődéssel tanulmányoztam. Anyám levelezése s apám válasza az Adria-tengerről mélyen meghatottak.

– Segített-e a gyűjtőmunkában az, hogy a tanítás mellett elvállalta a községi könyvtár vezetését is?

– Igen. Itt a 60-as és 70-es években már komoly helytörténeti irodalom állt a rendelkezésemre. Megismerkedtem Eugén Bonomi helytörténeti anyagával, aki a Budai-hegyvidék történetével és néprajzával foglalkozott. Többek között Vörösvárról is sok fontos adatot tudtam meg tőle. (1939-ben kutatott a vörösvári plébánián.) Aztán elkezdtem nagyobb közgyűjteményekben (Országos Széchényi Könyvtár, Országos Levéltár, megyei levéltárak) is kutatni. Hadd említsek néhány olyan művet, amely munkám során különösen nagy segítségemre voltak: Bellér Ede: A magyarországi németek rövid története; 300 Jahre Zusammenleben. Aus der Geschichte der Ungarndeutschen; Bártfai Szabó László: Pest megye történetének okleveles emlékei; Kóvágo László: Nemzetiségek a mai Magyarországon; Das Schicksal der Deutschen in Ungarn; Bakács István: Iratok Pest megye történetéhez; Evlia Cselebi török világutazó magyarországi utazásai, és így tovább...

– Úgy tudjuk, külföldön is kutatott.

– Tekintettel arra, hogy leányom 1967-ben Bécsbe ment férjhez, s majdnem minden évben meglátogattuk őt, lehetőség nyílt folyamatos kutatómunkára a bécsi Nemzeti Könyvtárban, az Egyetemi Könyvtárban és a különböző archívumokban. 1982-ben a marburgi egyetemhez fordultam, hogy segítsenek megkeresni azt a helységet, ahonnan Christian Vötter nevű ősöm körülbelül Buda visszafoglalása után Magyarországra került. Végül Schramberg városából kaptam felvilágosítást. Alfons Brauchle hardti tanár, honismereti kutató révén a Fetter család történetét visszamenőleg 1619-ig sikerült felderíteni.

– Felkérte-e valaki arra Miska bácsit, hogy írja meg Vörösvár monográfiáját?

– Konkrétan nem. 1989-ben, Vörösvár 300 éves jubileuma adta végül is a végső lökést történetének és néprajzának megírására. E jubileumra készülve, egyre intenzívebben foglalkoztam a monográfia megírásával.

– Miről szól a könyv?

– A földrajzi környezet leírása után bővebben a rómaiakról és a község délkeleti részén, Szarvascsárda és Pilisszántó között vonuló római útról írok. Érintem a tatárjárást, és röviden szólok a mai község helyén egykor volt magyar faluról, Királyszántóról. Foglalkozom röviden a környező középkori településekkel, a török kor vörösvári eseményeivel, a vár építésével. Buda visszafoglalása után az első német telepesek érkezéséről szólok, közlöm az 1696-os első összeírást. Adam Müller Guttenbrunn

könyveiből (*Der große Schwabenzug; Götzendämmerung*), ismertetem a németországi elvándorlás okait, és leírom a hosszú – kb. három hetes – vándorlás gyötrelmeit.

A könyvben ezután arról van szó, hogy az 1711. évi szatmári béke után hogyan kényszerítette a százszor több bajor, osztrák, hesseni, elzászi stb. az itt élő első telepesként érkezett svábokra saját nyelvüket, szokásaikat és hagyományait. Olyannyira, hogy manapság alig 1-2% eredeti vörösvári sváb családról beszélhetünk. Szólok elköltöztetésről Nagykovácsiba és Szárra. Írok a pestis és kolera okozta veszteségekről, a Rákóczi-szabadságharc vörösvári veszteségeiről, a Mária Terézia-féle Urbáriumról, a magyar szabadságharcról, a filoxera pusztításáról, a postajáratról és a vasútról. Beszélek a bánya történetéről és a 28/29-es bányászsztrájkáról, a világháborús veszteségekről, a zsidók deportálásáról, a templomról és a plébániáról, az iskoláról és az óvodákról, az egyesületekről, a cserkészekről, a sportról, az önkéntes tűzoltókról, a temetkezési vállalatról, az egyházi egyesületekről, és végül a Fetter család történetéről és családfájáról. Több helyen írok a magyarsítási törekvekről is.

– Mit tartalmaz a néprajzi része a könyvnek?

– Ismertetem a ház és az udvar hagyományos formáját, beosztását, az étkezési szokásokat, a népviseletet, az egyes foglalkozásokat; az egyházi szokásokat, a keresztelest, bérnyújtást, a házasságkötést, a temetkezést, a templom és az erdei kápolna búcsúját. Írok Mindenszentek és a Karácsony megünnepléséről, a templom belsejéről, a keresztekéről és kápolnákról, a szüretéről és a hősök napjáról, a népdalokról, mondásokról a ragadványnevekről; a bányász- és a Mauterer-zenekar történetéről, valamint a „rózsalányokról”. A könyvet tartalomjegyzék és a forrásmunkák jegyzéke fejezi be.

– Egy ilyen nagy munkához rengeteg energia, idő, szorgalom és szeretet kell, hogy szolgálni tudjon az ember azoknak, akikhez tartozik...

– Míg gyűjtöttem az anyagot, s írtam a könyvet, egyre jobban éreztem, hogy én ehhez a néphez tartozom. Igaz, hogy magyar állampolgár vagyok, és a hazám Magyarország, szeretem a hazámat, és hű vagyok hozzá; zászlóm a piros-fehér-zöld trikolor; a himnusom az „Isten, áldd meg a magyart”, de nemzetiségem, anyanyelvem és identitásom német. Ebben a hitben és tudatban véleményem és érzéseim már nem változnak.

– OPUS

Rendőrségi hírek

Két olyan eset is volt az elmúlt időszakban, amikor a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozóival együttműködve sikeres nyomozást folytattunk.

Viszonylag hosszabb előkészítő munkát követően célirányosan szervezett akció keretében 5 személyt fogtunk el, akik kábítószerrel való visszaéléssel gyanúsíthatók. A vizsgálati munka során a szálak egészen a szomszédos megyéig vezettek el: sikerült fényt deríteni a tatabányai kapcsolatokra is.

Hasonlóan kiemelt figyelemmel kezeltük, más rendőri szervekkel együttműködve azt a bűnügyet, amelyben a sikeres nyomozást követően lakat alá került három pilisvörösvári férfi, akik többek között – a köznyelv szerinti – zsarolások cselekményeket követtek el a környezetünkben. Előzetes letartóztatásuk mellett folyik ellenük az eljárás.

Az országos médiákban is hírt kapott ügyek kapcsán területünkön is fokozott ellenőrzés alá vontuk a külföldi állampolgárokat. Ennek elősegítésére idényjelleggel helyi fiatalokból eseti tolmácsokat is alkalmaztunk, akik alkalmanként igen hatékonyan tudták segíteni munkánkat. Erre volt jó példa a július 21-i idegenrendészeti akción, melynek során több olyan építkezést is ellenőriztünk, ahol illegálisan alkalmaztak munkavégzésre külföldi állampolgárokat. Az ilyen esetekben eljárunk az illegális munkavállalóval szemben, de kezdeményezzük a munkáltatóval szemben is az eljárást.

Egyébként az utóbbi időszak bűnügyi statisztikái ismét bizonyították, hogy a nagyobb létszámú rendőri jelenléttel érezhetően lehet csökkenteni a bűncselekmények számát.

A nyári időszakban a rendőrsőn 8 rendőrsikolai hallgató kezdte meg gyakorló szolgálatát. Feladataikat úgy szerveztük meg, hogy közülük négyen kimondottan Pilisvörösváron tevékenykedjenek. Ezzel a fokozottabb rendőri jelenléttel némileg sikerült visszaszorítani a betörések lopások számát is. Ugyanakkor nem csökkent a viszonylag kisebb anyagi kárt okozó, illetve az ügynevezett alkalmi lopások száma. Loptak az elmúlt hónapban Pilisvörösváron udvarról sátrat, vendéglátóhely elől padot, kerékpárokat, segéd-motorkerékpárokat, de az erkélyre száradni kitett ruhát, sőt, konyhakertből zöldségféléket is.

Fokozott együttműködést alakítottunk ki a polgárőrséggel. Gyakorlatilag szinte minden éjszaka közös járőrözést végeztünk – elsősorban a Szabadságligeten az ott kialakult áldatlan állapotok megszüntetésére. Nappali időszakban a polgármester asszony kérésére a lakosság által is igényelt gyalogos szolgáltatásokat tartottunk. Sajnos ennek szükségességét egy csúnya eset is alátámasztotta: egy hazafelé tartó idős néni felügyelet nélküli gyerekek kövel dobáltak meg.

A fent ismertetett szolgálati formákat természetesen ezután is fenntartjuk.

A polgárőrök és a lakosság segítségére számíthatunk a továbbiakban is. Július 6-án egy pilisvörösvári lakos figyelt fel a bányatavaknál horgászbódét feltörő gyerekekre. Megzavarva őket cselekményükben, egyet közülük visszatartott a rendőr kiérkezéséig. Ébersége

vélhetően jelentős károkozást előzött meg, és remélem, hogy a „balhéban” részt vevő gyerekeknek is kellő figyelmeztetés volt a rendőrségi intézkedés, így esetleg későbbi súlyosabb cselekményeiknek sikerült elejét vennünk.

Nem csökkent az előző év hasonló időszakhoz képest a közlekedési balesetek száma. Zömmel a 10-es főúthoz kötődően 13 baleset történt júliusban. A Piliscsabához, Pilisjászfaluhoz tartozó terület továbbra is a legveszélyeztetettebb rész. Sajnos nem sokkal marad el tőle a pilisvörösvári útszakasz sem. Volt olyan balesetünk, melynek egyik szenvedő alanya egy négyéves kisgyermek volt. A közlekedők segítsége nélkül rendőri eszközökkel nem leszünk képesek e területen látványos javulást elérni, annak ellenére sem, hogy 7 esetben végeztünk radaros sebességmérést, és hogy igyekeztünk kiszűrni az ittas vezetőket.

Kérem, önök is tegyenek meg mindent az ilyen esetek megelőzésére! A nyári meleg bágyasztó hatással van mindenkire. A gyakran váltakozó időjárási frontok is jelentősen korlátozhatják előrelátási, reagálási képességeinket. Így gyakran csökkent képességgel ülünk járműünkbe. Ne növeljük a kockázatot még azzal is, hogy alkoholfogyasztás után vállalkozunk járművezetésre!

Juhász József
rendőr százados, őrsparancsnok

A Pilisi Parkerdő Rt. közleménye

Tisztelt Földtulajdonosok!

A Pilisi Parkerdő Rt. kéri, hogy azok a földtulajdonosok, akik a vadászati jogukat a PP. Rt. felé bérbe adták, a bérleti díj fizetésének ügyében keressék fel a pilisszentkereszti, a budapesti, valamint a budakeszi erdészetet – ingatlanuk fekvése szerint.

A pilisvörösvári MÁV vasúti átjárótól a Csobánkai út mellett jobbra fekvő külterületi ingatlanok tulajdonosai a budapesti erdészetnél jelentkezzenek. Címe: Bp., II., Budakeszi út (külterület, Budapest és Budakeszi között fekszik).

A pilisvörösvári MÁV vasúti átjárótól haladva a Csobánkai út mellett balra fekvő külterületi ingatlanok tulajdonosai a pilisszentkereszti erdészetnél jelentkezzenek. Címe: Pilisszentkereszt, Erdészet.

A pilisvörösvári MÁV vasúti átjárótól Esztergom felé haladva a bal kéz felé eső külterületi ingatlanok tulajdonosai a budakeszi erdészetnél jelentkezzenek. Címe: Budakeszi, Erdészet (Telki és Budakeszi között külterületen található).

Az alábbi okmányok szükségesek:

Akiknek a földtulajdon nagysága 3 ha, illetve ezt meghaladó vagy részaránytulajdonlás esetén 60 AK, illetve ezt meghaladó, azok a tulajdon igazolását a tulajdoni lappal tudják megtenni.

Akiknek a földtulajdon nagysága 3 ha-nál kisebb vagy részaránytulajdonlás esetén 60 AK-nál kisebb, azok készítsenek egy nyilatkozatot, melyben nyilatkoznak arról, hogy

a bérleti díj vonatkozása évében a földtulajdon nagysága bármilyen kis ideig sem érte el a fenti értéket.

Az első csoportba tartozók esetén a bérleti díjunktól 20 % SZJA kerül levonásra.

Kérjük Önöket, hogy lehetőség szerint 1998. szeptember 1-jéig jelentkezzenek a fent megjelölt erdészeteknél.

Pilisi Parkerdő Rt.

Csatornaépítés

Tájékoztató a II/1-es ütem építéséről

Elkészült és műszaki átadásra került:

Jókai u., Hunyadi u., Vörösmarty u., Dobó u., Csokonai u., Szondi u., Bocskai u., Dugonics u., Zrínyi u., Fő út., Vásár tér.

Fenti utcákban mindenki ráköthet már a csatornára.

A Csatornatársulat kérésére a kivitelező a templomi búcsú és a Vörösvári Napok rendezvényeinek zavartalan lebonyolítása érdekében átutemelte, és gyors, pontos, műszakilag magas szinten befejezte a Fő úti csatornaépítést.

Továbbá előrehozva, a kivitelező elkészítette a Vásár téren a csatornát. Így tudtuk biztosítani, hogy a tanév kezdésekor iskolás gyermekeinket nem fenyegetik közlekedési és a földmunkákat végző gépek mozgásából adódó balesetveszélyek.

Jelenleg a Szabadság úton és a Kálvária utcában folytatódik a csatorna építése. A Kálvária utcában műszaki nehézségek merültek fel: a régi eternit víznyomóvezeték ki kell váltani, és minden házat az új KPE nyomóvezetékre kötni. Gondoskodtunk a Kálvária utca felső szakaszán a közlekedésről, elkerülő út biztosításával. Az utca így is járható esténként és hétvégén.

A szokatlan nyári meleg ellenére a kivitelező megfelelő ütemben végzi a csatorna építést.

Örömmel tapasztaltuk, hogy a kivitelező és a lakosság kapcsolata nagyon jó. A lakosok értékeli a kivitelező gondos munkavégzését, többször fordult elő, hogy a lakosok üdítővel, kávéval, hűtött vízzel kedveskedtek a 30-35 fokos melegben, tűző napon dolgozó embereknek.

Az érdekeltségi területen lakók részére a 331-674 telefonon szívesen adunk felvilágosítást a továbbiakban is.

Müller János
a Csatornatársulat elnöke

Kulturális hír

Augusztus 8-án roma folklórnapot rendezett a Községi Házban a Cigány Kisebbségi Önkormányzat és a Lungo Drom helyi szervezete. A rendezvényen összesen 10 folklóregyüttes vett részt, amelyek produkcióját zsűri értékelt.

Köszönöm a csodákat!

Egy tanítónő halálára

Dr. Rübl Jánosné,
szül. Verbay Magdolna
1916-1998.

35 évvel ezelőtt egy őszi délelőtt az iskolában Magdi néni a térdére ültetett, s miközben az 1. a osztály jóindulatú vigyorgással asszisztált az eseményhez – megtanította nekem az „r” hangot. „Répa, retek, mogoró...” – kezdte türelmes szigorral, s én folytattam a magam módján: „...kován veggel vitkán”... De ő végtelen szeretettel és türelemmel addig-addig mondogatta nekem a jól ismert mondókat, hogy magam is megdöbbsenem, hogy mire ismét a padba ültetett, már én is vidáman pergettem nyelvemmel azokat a fránya pergőhangokat: „...rikant a rigó.”

Ez csak egy volt a mindennapi kis csodák közül, amiket ő idézett elő. Végtelenül tiszteltük őt ezért. Őt, aki megtanított minket a betűvetésre, az olvasásra, a számolásra, megannyi csodás dologra, amelyek nélkül ma nem lennénk azok, amik vagyunk.

Ha jóságos szemébe néztünk, titkok igézte tárult elénk, és mindnyájan azon igyekeztünk, hogy mi is e titkok birtokába jussunk, hogy megismerjük a világot, a természetet, embertársainkat, hogy egyre több és több tudást szívjunk magunkba, hogy egyre ügyesebbek, okosabbak legyünk, hogy Magdi néni megcírógathassa az arcunkat, és

megdicsérhessen: „Jól van, kisfiam, látom, te még sokra viszed az életben.”

Magdi néni most elment közülünk, már soha többé nem simogathat meg minket szavaival, jóságos tekintetével, szeretetteljes mosolyával, soha többé nem feddhet meg minket szemöldöke apró rándításával.

De nem ment messzire, csak ide a csillagok közé, onnan néz le ránk, s talán nem mindig érti, hogy mi, akik annyi csodát tanultunk tőle, miért érezzük nap mint nap szűknek e csodákkal teli világot, s miért vagyunk rosszkedvűek.

S ha van mennyország, Magdi néni most sem unatkozik, térdére ülteti a csöpp angyalokat, olyanokat, mint akik Raffaello madonna-képein néznek huncut-ártatlan képével ránk, és együtt pergeti velük az „r” hangokat.

Szeretet, szerelem, öröm, remény... szavak, amiket Magdi néni nélkül tán még ma sem tudnék kimondani rendesen. Ahogy azt sem, hogy ember és magyar vagyok...

De azt sem, hogy sírás, sírhant, koporsó... Szavak, amik szintén fontosak, mert az elmúlásra utalva arra intenek, hogy tartalmat, értelmet adjak mindennapjaimnak.

Magdi néni két évig tanított engem, életem két olyan évében, amikor talán a legfogékonyabb voltam arra, hogy a világot magamba fogadjam. Ő értett ahhoz, hogy ez valóban megtörténjen. Ez volt a mestersége, és még valami: az emberség. Amit tőle kaptam, azt soha felmérni, számba venni és meghálálni nem tudtam, és most már nem is fogom tudni...

De ő olyan nagyszerű volt, hogy ezt talán el sem várta. Ő adni tudott: egész életében mást sem csinált, önzetlenül, természetesen, bölcsen. 41 éves öreg diákjaként most már én is tudom, hogy ez a legnagyobb csoda a világon.

Kedves Magdi néni!

A temetésedre nem mentem el. Nem volt hozzá bátorságom. De ha van még egyetlenegy eldugott, rejtett dimenzió a világ-egyetemben, ahová eljut a hangom, üzenem neked – sok száz tanítványod nevében is:

Köszönöm mindazt a sok szépet és jót, amit tőled kaptam!

Köszönöm a csodákat!

Fogarasy Attila

Eltávoztak

VII. 23. *Kölgyesi Attila Imre*, Kölgyesi Ferenc és Lehel Katalin fia, 50 éves, Fő út 147.

VII. 24. *Wieszt Terézia*, Peller József özvegye, 87 éves, Dózsa Gy. u. 51.

VII. 28. *Verbay Magdolna*, dr. Rübl János felesége, 82 éves, Kálvária u. 19.

VIII. 2. *Séra Erzsébet*, Szabó János özvegye, 82 éves, Dobó u. 44.

Megérkeztek

VII. 12. *Tóth Dominik*
Tóth Zsolt és Kimmel Hajnalka fia

VII. 18. *Borossa Laura*
Borossa Péter és Stepán Andrea leánya

VII. 20. *Sprecher Vivien*
Sprecher Zoltán és Jagelka Ildikó leánya

VII. 22. *Müller Hajnalka*
Müller Márton és Varga Hajnalka leánya

VII. 26. *Döbrössy Noémi*
Döbrössy Gábor és Keszthelyi Éva leánya

VII. 29. *Udvari Julianna*
Udvari István és Müller Katalin leánya

VII. 29. *Valachi Sámuel*
Valachi László és Benedek Katalin fia

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Eisenberger Lászlóné,
Forintos bolt,
Foto Porst,
Halmschláger
élelmiszerboltok,
Havas kiskereskedés,
Hidasi vegyeskereskedés,
Hírlapárusok,
Könyvesbolt,
Krausz mezőgazdasági bolt,
Liget ABC,
Margit minimarket,
Német Nemz. Gimnázium,
Pataki élelmiszerbolt,
Sikari gyógyszertár,
SPAR áruház
Szintai papírbolt,
Sztinka és Mirk
élelmiszerbolt,
Városi Könyvtár,
Vízöntő gyógyszertár

PAUL DIVAT és

Pilisvörösvár
Fő út 141/a

Női, férfi és
gyermek farmer-
áru, divatáru, cipő
kedvező áron.

C
I
P
É
S
Z

LEDERLAND

Pilisvörösvár, Fő út 59.

Táskák, pénztárcák,
övek, hátizsákok,
harisnyák, zoknik,
kasmír kendők
nagy választékban
kedvező áron.

ÁRNYÉKOLÁSTECHNIKA

TERMÉKEINK:

Napellenzők, napernyők, hőszigetelt alu- és műanyag redőnyök, szalagfüggönyök többféle színben!
Reluxa, vászonrolók, minitokos szűnyogháló, harmonikaajtó, hő- és fényvédő fóliák, dekoratív, zsinórmozgató függönykarnisok ívelt kivitelben is!

TERVEZÉS, SZAKTANÁCSADÁS!

MINTABOLT:

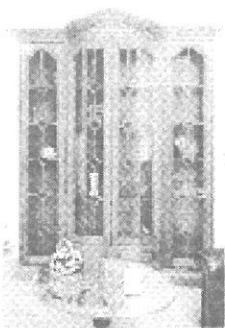
Szentendre, Kálvária u. 63. (a Finta ABC mellett)
Nyitva: hétköznap 14-től 18 óráig (hétfőn zárva)
szombaton 9-től 12 óráig

BEMUTATÓTEREM:

Lakberendezési kisáruház,
Budakalász, Szentendrei u. 1-3.
Tel.: 06-60-347-613; 06-30-578-433

**Műbútorasztalos
vállalja antik
stílbútorok
javítását,
fényezését,
restaurálását.**

**Tel.: 06-30-442-206
06-26-342-948**

Állás!

A Halmschlager Trade Rt. felvételt hirdet az alábbi munkakörök betöltésére:

- hús-, hentesáru eladó,
- húsipari szakmunkás,
- kiskereskedelmi egységeibe szakképzett eladó és pénztáros,
- irodai munka érettségivel rendelkező fiataloknak.

Jelentkezés:

Személyesen vagy telefonon Póta Istvánnál, Lieber Zoltánnál
2085 Pilisvörösvár, Fő út 93.
Tel.: 06/60-470-258, 06/26-332-184

ZAKEUS ÉTTEREM
(A Pázmány Péter Katolikus
Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1.
Tel.: 06/26-375-147

Rendezvények minden formában!

Családi ebédek, vacsorák

Legolcsóbban és a legjobb minőségben
a ZAKEUS ÉTTEREMBEN

Piliscsabán az egyetem területén.

(Saját vasúti és buszmegálló)

AZ ESKÜVŐK ÉTTERME!

Osztályon felüli környezet!

Turista- és kirándulócsoporthok fogadása

Nyitva mindennap 11³⁰-23⁰⁰

Asztalfoglalás:

26/375-147, 30/920-349

...ha mást és másfélét szeretne, megtalálja a

RÓZSALUGAS KISVENDEGLŐBEN

2081 Piliscsaba, Templom tér 9.

Tel.: 26/375-243

Nyitva tartás: 11³⁰-tól 22⁰⁰ óráig. Hétfőn szünnap

ÉPÍTKEZIK? RÁNK ÉPÍTSEN!

NYÁRI BUMM !!!

E-gerenda a gyártótól 20% engedménnyel:

E-7-24	2260,-	E-7-48	4330,-
E-7-30	2770,-	E-7-54	4880,-
E-7-36	3290,-	E-7-60	5400,-
E-7-42	3820,-	E-7-66	5930,-

**BVM
ÉPELEM**

ELŐREGYÁRTÓ ÉS
SZOLGÁLTATÓ KFT.
1117 Budapest,
Budafoki út 215.
1502 Bp., Pf.: 47.
Tel.: 205-6151;
Fax: 205-6155

Az árak az ÁFA-t tartalmazzák
**Társaságunk ingyenes tárolást
biztosít Önnek.**

*Kiváló Áru minőségű E-gerenda gyártása
csak Társaságunknál!*

(Egyedi méretben is, 10 cm-es
méretlépcsőben)

Fuvarozás mérsékelt áron

PSN födémpanel szállítása és beemelése féláron
Lakásépítéshez szükséges egyéb előregyártott betontermékek

E-mail: bvmepelem@mail.datanet.hu
www.construnet.hu/bvm

Márkaboltok: XI., Budafoki út 215. Tel./fax: 205-6152
XXI., II. Rákóczi F. út 289. Tel./fax: 276-9067

Munkavállalói tulajdonunk az épített környezetet szolgálja.

Vörösvári Újság - Werischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság / **Felelős kiadó:**

Grószné Krupp Erzsébet polgármester / **Szerkesztőbizottság:** Fetter Ottóné, dr. Für Zoltán, Müller János

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / **A szerkesztőség címe:** Német Nemzetiségi Általános Iskola,

Gimnázium és Kiskereskedelmi Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Tel./fax: 06-26-330-140. E-mail: fogarasy@mail.maze.hu

Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila / ISSN 1417-6823